

Vlaams
Parlement

vergadering **38**

zittingsjaar 2011-2012

Handelingen

Plenaire Vergadering

van 30 mei 2012

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	5
VERONTSCHULDIGINGEN	5
INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN	5
MOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck betreffende een belangenconflict – 1640 (2011-2012) – Nr. 1 Voorstel tot aanvulling van de agenda	5
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de bestuurskracht van kleine gemeenten en de oproep van Voka tot meer fusies	5
MOTIE VAN ORDE Opheldering over de stand van zaken	11
ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de internationale concurrentiepositie van de Vlaamse havens en initiatieven van de Vlaamse Regering voor een efficiëntere haven- en hinterlandstrategie	11
ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de hervorming van de ondersteuning voor groene stroom	
ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het akkoord binnen de Vlaamse Regering betreffende de hervorming van de groenestroomsteun	16
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Roegiers, Ludwig Caluwé en Marc Hendrickx, mevrouw Fientje Moerman en de heren Luckas Van Der Taelen en Peter Reekmans betreffende de veroordeling van het Syrische regime naar aanleiding van de slachtpartij in Houla – 1641 (2011-2012) – Nr. 1 Voorstel tot spoedbehandeling	21
ACTUELE VRAAG van de heer Robrecht Bothuyne tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de dreigende netproblemen bij een overaanbod aan wind- en zonne-energie	21
ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de besparingen bij het Nederlandse Letterenfonds en de gevolgen ervan voor de steunaanvragen door auteurs bij het Vlaams Fonds voor de Letteren	24
ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de recente omzendbrief inzake het aantal bouwlagen in de Vlaamse Rand en de toepasselijkheid van het decreet Wonen in Eigen Streek	27

ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het opstarten van de geschillenprocedure met Nederland in het dossier van de Hedwigepolder	30
ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verklaringen van de minister-president betreffende het gebrek aan vooruitgang inzake de staats Hervorming, de nieuwe Financieringswet en het relancebeleid op het federale niveau	33
ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de effectiviteit van de opleidingssteun voor bedrijven	37
ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de implementatie van het Nieuw Industrieel Beleid (NIB)	41
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	44
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Kathleen Helsen, Kathleen Deckx en Vera Celis, de heer Paul Delva en de dames Fatma Pehlivan, Goedele Vermeiren en Sabine Poleyn houdende technische en praktische aanpassingen aan het decreet betreffende het inschrijvingsrecht – 1569 (2011-2012) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	44
Artikelsgewijze bespreking	48
AANWIJZING van het college van deskundigen voor de lokale en provinciale verkiezingen van 14 oktober 2012	48
VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Roegiers, Ludwig Caluwé en Marc Hendrickx, mevrouw Fientje Moerman en de heren Luckas Van Der Taelen en Peter Reekmans betreffende de veroordeling van het Syrische regime naar aanleiding van de slachtpartij in Houla – 1641 (2011-2012) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	48
Bespreking	49
MOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck betreffende een belangenconflict – 1640 (2011-2012) – Nr. 1	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	50
MEDEDELINGEN VAN DE VOORZITTER	51
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Kathleen Helsen, Kathleen Deckx en Vera Celis, de heer Paul Delva en de dames Fatma Pehlivan, Goedele Vermeiren en Sabine Poleyn houdende technische en praktische aanpassingen aan het decreet betreffende het inschrijvingsrecht – 1569 (2011-2012) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	52

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Roegiers, Ludwig Caluwé en Marc Hendrickx, mevrouw Fientje Moerman en de heren Luckas Van Der Taelen en Peter Reekmans betreffende de veroordeling van het Syrische regime naar aanleiding van de slachtpartij in Houla – 1641 (2011-2012) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	52
MOTIE van de heer Peter Gysbrechts en de dames Vera Van der Borght, Gwenny De Vroe en Lydia Peeters tot besluit van de op 15 mei 2012 door de heer Peter Gysbrechts en mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellaties tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, respectievelijk over de stopzetting van subsidies voor het project van de tochten naar Compostella, en over de beslissing om de subsidies aan de onthemende staptochten en werkprojecten georganiseerd door de vzw Oikoten stop te zetten – 1623 (2011-2012) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	53
MOTIE van mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 15 mei 2012 door de heer Peter Gysbrechts en mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellaties tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, respectievelijk over de stopzetting van subsidies voor het project van de tochten naar Compostella, en over de beslissing om de subsidies aan de onthemende staptochten en werkprojecten georganiseerd door de vzw Oikoten stop te zetten – 1627 (2011-2012) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	53
REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	53
BIJLAGEN	
Aanwezigheden	56
Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers	56

■

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: de heer Jan Peumans

– *De vergadering wordt geopend om 14 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

■

VERONTSCHULDIGINGEN

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er verontschuldigen zijn ingekomen van de volgende leden:

Filip Dewinter, Ludo Sannen, Christian Verougstraete: ambtsverplichtingen;

Else De Wachter, Marijke Dillen: familieverplichtingen;

Patricia De Waele, Patrick Janssens, Sabine Poleyn, Erik Tack: gezondheidsredenen.

Mevrouw Poleyn is vandaag moeder geworden van een tweeling. (*Applaus*)

■

INGEKOMEN DOCUMENTEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen documenten en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St. VI. Parl. 2011-12, nr. 60/30*)

■

MOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck betreffende een belangenconflict

– 1640 (2011-2012) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Joris Van Hauthem bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Ik vraag bij motie van orde het woord om een aanvulling van de agenda te vragen in verband met een belangenconflict ten aanzien van een wetsvoorstel dat in de Senaat aanhangig is. Dit wetsvoorstel behelst dat de administratieve geschillen in de zes faciliteitengemeenten niet langer voor de eentalige Vlaamse kamer van de Raad van State zullen worden beslecht maar wel voor de algemene vergadering, die paritair tweetalig is samengesteld. Wij willen daarover een belangenconflict indienen.

De voorzitter: Deze tekst wordt nu rondgedeeld. Ik stel voor dat we ons straks uitspreken over dit voorstel tot aanvulling van de agenda.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Caron tot de heer Geert Bourgeois, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Bestuurszaken, Binnenlands Bestuur, Inburgering, Toerisme en Vlaamse Rand, over de bestuurskracht van kleine gemeenten en de oproep van Voka tot meer fusies

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Voorzitter, collega's, minister, ik vond het memorandum van Voka van gisteren opmerkelijk. Ik heb het gisterenavond laat nog grotendeels gelezen. Het bestek van actuele vraag amputeert de vraagstelling, de discussie en het debat daarover helaas. Het memorandum is opmerkelijk omdat Voka voorstelt om toch opnieuw te durven nadenken over fusies van gemeenten. Als je gemeenten tot twintigduizend inwoners zou hebben, zou je daarmee bij de lokale besturen, mijnheer Verfaillie, jaarlijks 240 miljoen euro kunnen besparen. Dat is niet niks. Dat geld kunnen we dan voor andere maatschappelijke opdrachten inzetten.

Minister, ik weet dat dezelfde voorbeelden waaraan Voka refereert, in uw groenboek staan: van het Deense model, met grote fusies en zonder provincies, tot het Nederlandse model, met doorgedreven gestimuleerde maar wel vrijwillige fusies. Ik zou ook kunnen refereren aan uw eigen mening, die vaak bediscussieerd is, over de vrijwillige fusies in Vlaanderen. Die mening is, ik zal het beleefd zeggen, helaas een stille dood gestorven en zal duidelijk op niets uitdraaien. Toch weten we allemaal, in alle intellectuele eerlijkheid, dat, zoals u het al vaak hebt gezegd, een grote draagkracht noodzakelijk is om in deze complexe uitdaging voor het bestuur een antwoord te bieden.

Ik vind dus de vraagstelling van Voka opnieuw de moeite waard om in dit forum aan bod te laten komen. Met die besparing van 240 miljoen euro pleit Voka ervoor om de overheidsinvesteringen van de gemeenten niet te laten zakken. Lokale besturen zijn verantwoordelijk voor de helft of meer dan de helft van alle openbare werken en overheidsinvesteringen.

Minister, hoe reageert u op dit scherpe voorstel, zoals het is geformuleerd in twee lange punten in het memorandum van Voka?

De voorzitter: Minister Bourgeois heeft het woord.

Minister Geert Bourgeois: Mijnheer Caron, ik ben blij dat Voka meegaat in het debat dat we al een tijd voeren met het groenboek, het witboek en de hele hervorming van de organieke decreten. Voka zegt heel wat dingen die ik al geschreven en gezegd heb en die we vaak al gezamenlijk hebben besloten. Er zijn meer aspecten in het memorandum dan die twee. In mijn antwoord op uw vraag in het plenaire debat van 18 april 2012 heb ik de gemeenten opgeroepen om te bezuinigen op het apparaat en de werkingskosten. Ik heb gewezen op de discrepantie tussen de stijging van de ontvangsten en de stijging van de uitgaven voor apparaat en personeel: die stijgen veel meer dan de reële ontvangsten.

Een aantal burgemeesters hebben toen aangekondigd te zullen beknipten op de investeringen. Ik heb hen gevraagd dat zeker niet te doen. Ze moeten voor efficiëntie zorgen en blijven investeren. De gemeenten vertegenwoordigen immers 45 procent van de publieke investeringen. Ik merk nu dat Voka hetzelfde vindt.

Wat de fusies betreft, ben ik heel tevreden dat er een debat over de bestuurskracht wordt gevoerd. Daar gaat het uiteindelijk om. Het Vlaams regeerakkoord spreekt zich uit voor vrijwillige fusies. Volgens de heer Caron is dit een stille dood gestorven. Indien het al dood zou zijn, is dat zeker niet stil gebeurd. Er is immers veel discussie over dit punt. Het debat leeft. Ik ben daar blij om.

Ik ben er zeker van dat dit debat nog zal terugkeren. Niet enkel Voka heeft het hierover: een aantal burgemeesters en schepenen die ik niet bij naam zal noemen, hebben me hierover aangesproken. Ze vinden hun gemeenten te kleinschalig. Ze kunnen niet de juiste diensten aanbieden. Mijn stelling is dan ook dat we tot grotere gehelen moeten komen.

We zouden natuurlijk ook voor het Franse model kunnen kiezen. Daar ligt de mediaan op 380 inwoners. Er zijn bijna 37.000 gemeenten. De burgemeester is er soms eerder een 'facteur'. Indien we voor autonomie, voor lokale bevoegdheden en voor sterke gemeenten kiezen, moeten we voor een zekere schaal en bestuurskracht zorgen.

Ik ben gecharmeerd door het Nederlands model. De meeste beslissingen worden op vrijwillige basis genomen. Er zijn een aantal criteria, onder meer met betrekking tot de draagkracht van de gemeenten, de bestuurskracht, de financiering en uiteraard ook de samenhang. We zien dat het in Nederland lukt. Dat is niet spectaculair. Elk jaar opnieuw is er echter een bestuurlijke herindeling. De Tweede Kamer heeft zeer recent nog een fusie goedgekeurd. Dat systeem werkt.

Ik heb het gevoel dat het debat leeft. Het zal niet verdwijnen en het is zeker geen stille dood gestorven.

De heer Bart Caron: Op intellectueel vlak kunnen we hierover blijven praten. Ik kan echter enkel vaststellen dat de Vlaamse Regering gedurende de drie jaar sinds het afsluiten van het Vlaams regeerakkoord weinig op het terrein heeft gerealiseerd. Wij kunnen die mooie ideeën intellectueel met elkaar delen. Wat de hervormingen betreft, blijkt het pakket echter zeer beperkt. Dit leidt niet tot een versterking van de overheidsefficiëntie of van de bestuurskracht van de gemeenten.

Als ik zie hoe kwakkelig het debat over de rol van de provincies is verlopen en hoe traag het debat over de verrommeling en de regioscreening verloopt, lijkt de les van Voka me vooral te luiden dat we eens een keuze moeten maken. We moeten duidelijk maken waar we met betrekking tot de schaal in Vlaanderen naartoe willen. Nu sluiten we, als ik het even oneerbiedig mag uitdrukken, slechte compromissen waar niemand beter van wordt.

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Voorzitter, CD&V is niet gewonnen voor een verplichte fusie. Het Vlaams regeerakkoord spreekt over een vrijwillige fusiemogelijkheid.

Ik ben vooral ontgoocheld door de verklaring die de minister in een dagblad heeft afgelegd. Volgens hem zijn grote steden in staat hun inwoners meer aan te bieden en zullen de inwoners van kleine gemeenten hun lokale besturen afstraffen omdat ze niet in een groter geheel willen stappen.

Volgens Voka zal een verplichte fusie een besparing van 240 miljoen euro opleveren. Ik stel vast dat de twee grootste steden in Vlaanderen 50 procent van de middelen van het Gemeentefonds ontvangen en slechts 10 procent van de Vlaamse bevolking vertegenwoordigen. Dit zou een pleidooi voor kleinere steden en gemeenten moeten zijn. Wat het apparaat betreft, bespaart die kleinere schaal blijkbaar kosten.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, als de minister beweert dat het debat over de fusies nog steeds levendig wordt gevoerd, doet hij op zijn minst de waarheid geweld aan: het debat over de fusies is in feite dood sinds het witboek Interne Staatshervorming is verschenen.

Wij hebben altijd verklaard dat het middel van fusies om de draagkracht van de gemeenten te verhogen verplicht moet worden ingevoerd of niet moet worden ingevoerd. Het probleem van de Vlaamse Regering is echter dat ze geen keuzes durft te maken. Indien er geen fusies komen, kunnen er eventueel regioraden ontstaan. Dat is ook een mogelijkheid om de verrommeling tegen te gaan. Dit betekent echter dat afstand moet worden genomen van de provincies en dat is iets wat deze meerderheid ook niet doet.

De verrommeling blijft in het huidig model bestaan. De provincies blijven, zij het in een zeer afgeslankte vorm, bestaan. De gemeenten blijven ook in hun huidige vorm bestaan. Er is momenteel geen oplossing voor de bestuurlijke chaos die in Vlaanderen heerst.

De voorzitter: De heer De Meulemeester heeft het woord.

De heer Marnic De Meulemeester: Voorzitter, de roep om een nieuwe fusieoperatie klinkt steeds luider. Vandaag heeft ook de topman van Voka hiervoor gepleit.

We hebben de voorbije jaren intens gediscussieerd over de fusies van gemeenten, tijdens de besprekingen van het groenboek en het witboek. Wij van Open Vld hadden zelf een blauwboek, waarin we heel concrete voorstellen naar voren hebben gebracht, maar daar werd niet naar geluisterd.

We kunnen stellen dat vrijwillige fusies geen succes zijn. Er waren schuchtere pogingen van Beveren en Kruikebeke, maar die zijn een stille dood gestorven. Er is nooit een serieuze aanzet geweest.

Het is opmerkelijk, minister, dat bepaalde burgemeesters bij u komen om grotere fusies te vragen. Dat is een heel concreet gegeven. Welke plannen hebt u op korte termijn om naast die vrijwilligheid, die geen succes is, andere maatregelen te nemen, zodat die nieuwe fusieoperatie opnieuw concreet kan worden en we toch resultaten kunnen boeken, wat op dit moment allesbehalve het geval is?

De voorzitter: De heer Vanlerberghe heeft het woord.

De heer Jurgen Vanlerberghe: Minister, Voka wil dat de lokale besturen de tering naar de nering zetten. En hoewel er in de studie een aantal platitudes geslopen zijn, zoals de vraag of je met minder personeel ook meer rusthuisbedden kunt bedienen, raakt de vraag naar een nieuwe fusieronde zeker een teer punt. Zijn onze 308 lokale besturen nog voldoende bestuurskrachtig om een goede dienstverlening te bieden aan burgers en bedrijven? Dat moet volgens ons de kernvraag zijn.

Tijdens de bespreking van onder meer het Gemeentedecreet bleek bij heel wat instanties de nood aan een grondig kerntakendebat over rol en toekomst van lokale besturen. Taboes over schaalgrootte, en dus fusies, mogen daarbij niet geschuwd worden, maar we moeten evengoed respect hebben voor terechte verzuchtingen over een nabij lokaal bestuur. We moeten over totaal nieuwe organisatievormen durven na te denken. Eerdere pogingen in het kader van de interne staatsvorming bleken minder succesvol.

Minister, bent u bereid om na de gemeenteraadsverkiezingen het debat over de lokale kerntaken en bestuurskracht een nieuwe doorstart te geven?

De voorzitter: De heer Dehandschutter heeft het woord.

De heer Lieven Dehandschutter: Het is nogal moeilijk om een zo veelomvattend onderwerp te behandelen naar aanleiding van een actuele vraag. De heer Caron is ook lid van de commissie Binnenlands Bestuur. Wij hebben de voorbije drie jaar zeer uitvoerig gediscussieerd over de interne staatsvorming, de planlastenvermindering en beter bestuurlijk beleid.

U weet allemaal, collega's, dat deze regering en deze meerderheid geen voorstander zijn van verplichte fusies, wat ons natuurlijk niet ontslaat van de verplichting om verder na te denken over hoe het verder moet met het lokale bestuur. De draagkracht en de schaalgrootte van de gemeente zijn daarbij belangrijke elementen.

Wat verwachten wij van een gemeente? Wat verwachten de burgers van hun gemeente? Kan dat ook op een gedifferentieerde manier gebeuren? De minister en deze regering geven daar een aanzet toe. Die discussie zal niet stilvallen, ze moet hervat worden, na de gemeenteraadsverkiezingen, op een moment dat het op lokaal politiek vlak wat rustiger is. Dat was trouwens ook een van de overwegingen om de discussie nu niet verder te voeren. Wordt vervolgd.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: De collega's van de meerderheid hebben al heel veel verteld, maar eigenlijk niets gezegd. In die drie jaar, collega's, is er heel weinig gebeurd. We moeten daar heel eerlijk in zijn: vrijwillige fusies van gemeentebesturen zullen nooit lukken, alleen al

vanwege het emotionele aspect tussen gemeentebesturen en de autonomie die velen niet willen opgeven.

Verplichte fusies zijn een andere discussie. Mocht de interne staatshervorming toch nog een tweede luik krijgen in deze legislatuur en toch nog iets gaan realiseren, dan moeten we bekijken in welke mate veel kleine gemeentebesturen nog voldoende financiële bestuurskracht hebben. Dat zal het grote probleem zijn. Ik ken heel veel gemeenten die vandaag al niet meer in staat zijn om hun eigen wegenpatrimonium te onderhouden. We moeten naar een schaalvergroting gaan, niet zoals de intercommunales ooit gedaan hebben, maar een schaalvergroting die op het terrein effectief merkbaar zal zijn.

Minister Geert Bourgeois: Ik ben het volledig oneens met de heren Caron en Reekmans, die allebei zeiden dat er weinig gebeurd is. Er is net heel veel gebeurd in het kader van de interne staatshervorming, met het groenboek en het witboek. Er zijn minstens dertien nieuwe bevoegdheden die overgaan naar de gemeenten.

Volgens academici in Europa pakken wij als eersten de verrommeling aan. Wij hebben die deskundig in kaart gebracht. Wij zullen die nu met de begeleiding van de gouverneurs aanpakken om te komen tot homogene samenwerkingsverbanden waarmee we opnieuw een krijtlijn trekken en waaruit toekomstige conclusies kunnen worden getrokken.

We hebben de autonomie van de gemeenten sterk verhoogd. Er is nauwelijks nog voogdij. We hebben de planlasten afgeschaft. We geven dus meer bevoegdheden, meer autonomie en dus ook meer democratie aan die gemeenten. Daarbij stellen we vast dat dé gemeente niet bestaat. Er zijn 308 gemeenten in Vlaanderen, en die zijn niet gelijk.

Mijnheer Reekmans, wanneer u zegt dat u pessimistisch bent omdat de gemeenten staan op hun autonomie, zeg ik paradoxaal genoeg: hoe kleiner de gemeente, hoe minder autonomie ze heeft en hoe afhankelijker ze is van Vlaanderen en van de provincie, precies omdat ze een aantal diensten niet kan leveren die grotere steden en gemeenten wel kunnen leveren. We hebben een aantal bevoegdheden getransfereerd. Daar zal een spanningsveld ontstaan. Wanneer men een beleid wil voeren in ruimtelijke ordening, leefmilieu, mobiliteit, cultuur, erfgoed enzovoort, dan heeft men een bepaalde schaal nodig. Daaronder kan dat niet. Dat is heel het debat van de bestuurskracht dat wordt gevoerd, niet alleen in ons land. De noordelijke landen zijn daar op een zeer goede manier mee omgegaan. Ik refereer aan Denemarken en aan Nederland.

Er zijn twee modellen in Europa. Zo is er het hele grote model zoals in het Verenigd Koninkrijk met 150.000 tot 300.000 inwoners. Dat zijn monsterlijke schalen waar niemand onder ons van droomt. Verder is er het Franse model met 37.000 gemeenten. De kleinste gemeente telt 6 inwoners. Daar moeten gemeenteraadsleden worden geïmporteerd uit een andere gemeente. Er moet een minimumaantal gemeenteraadsleden zijn. Men laat dan toe dat gemeenteraadsleden niet in de gemeente zelf wonen om te kunnen zetelen. In Herstappe is het met 85 inwoners niet zo erg. Ik geef die absurde voorbeelden om aan te geven dat wij een enorm spanningsveld hebben in onze gemeenten. Bijna drie vierde van onze gemeenten heeft minder dan 20.000 inwoners.

Er zijn gemeenten die deze bevoegdheden en autonomie met open armen ontvangen omdat ze de menskracht en de bestuurskracht hebben om dat allemaal aan te pakken. Andere gemeenten hebben graag nog wat ruggesteun van de hogere overheid.

De interne staatshervorming die we doorvoeren, trekt een aantal krijtlijnen: meer autonomie en bevoegdheden, aanpak van de verrommeling, beperking van de taken van de provincies, zoals de heer Van Hauthem heeft gezegd. Het debat zal meer dan ooit worden gevoerd.

Mijnheer Verfaillie, ik blijf bij wat ik heb gezegd. Men kan in een gemeente met 3000 inwoners niet dezelfde dienstverlening hebben als in een centrumstad met 50.000 of 60.000 inwoners. Dat heeft niet alleen te maken met de financiën maar ook met de schaal. Die

gemeenten moeten erin slagen om specialisten aan te trekken om dat beleid te voeren. Wanneer een gemeente ontvoogding wil in onroerend erfgoed of ruimtelijke ordening, dan heeft ze specialisten en een schaal nodig. Verder moet die gemeente aantrekkelijk genoeg zijn om die mensen in dienst te houden. Dat is het tweede grote probleem.

Er zijn drie mogelijkheden. Een daarvan zijn de fusies. Ik ben een voorstander van fusies op grond van vrijwilligheid. Nederland slaagt erin om dat te doen. Misschien moeten we eens nagaan hoe zij dat aanpakken. Gemeenten geven blijk van hun interesse. De commissaris der Koningin begeleidt dat proces, praat met die gemeenten en maakt een rapport met bepaalde voorstellen. Het eindigt al dan niet met een voorstel tot fusie in de Tweede Kamer. Dat gebeurde met succes in een aantal opeenvolgende jaren.

Men kan ook tot andere schalen komen. Het gaat dan over democratisch verkozen tussenverbanden.

Tot slot kan men opteren voor verschillende categorieën van gemeenten met verschillende bevoegdheden. Steden als Gent en Antwerpen kunnen het Scandinavisch model aan. Zij zijn daar sterk genoeg voor en kunnen lokaal heel wat zaken uitvoeren, dichtbij de mensen, waar het hart van de democratie ook klopt. Andere kleinere gemeenten hebben die draagkracht niet.

Dit zijn de drie mogelijke opties. Dit debat is onomkeerbaar. De lijnen zijn getrokken.

Dus, mijnheer De Meulemeester, zal het thema van de vrijwillige fusie terugkeren. Er zijn lijnen getrokken, al hebben we in het witboek gezegd dat gemeenten met meer dan 25.000 inwoners in de toekomst meer bevoegdheden kunnen krijgen dan kleinere gemeenten. Ook een aantal andere zaken zal aanzetten tot nadenken en handelen.

Mijnheer Vanlerberghe, u opent een optie om na te denken over een andere vorm. Ook dat is aan bod gekomen. Ik hou me natuurlijk aan het regeerakkoord, maar wat is een periode van een regering in deze zaak? Dat is heel kort. In Denemarken hebben ze twaalf jaar gedaan over een eerste grote hervorming om te komen tot een aanpak van die verrommeling. Later hebben ze dan met een window of opportunity een heel snelle en grote hervorming gedaan.

Persoonlijk ben ik een grote voorstander van dat Scandinavische model, van de grote autonomie, van die vele bevoegdheden. Daar gaan we stilaan naartoe en er zal ook een vraag voor komen. Ik ben heel blij met de belangstelling die ervoor bestaat. Ik hoop dat we dat parlementsbreed kunnen blijven behandelen, maar ik maak aan om stap voor stap te gaan. Dat doen we nu met het witboek en de implementatie ervan. De regioscreening zal veel zaken duidelijk maken en het debat zal altijd terugkeren.

De heer Bart Caron: Minister, de fusie dateert van 1 januari 1977. Dat is ondertussen al een paar generaties geleden. U schetst drie interessante modellen en daarenboven de mogelijkheid tot maatwerk. In Nederland zijn er vaak bevoegdheidsverschillen tussen gemeenten onderling. Dat is een interessant model, maar het pijnpunt – en dat wrijf ik niet alleen u aan – is dat we in Vlaanderen geen keuze maken. We blijven wat aanmodderen, we corrigeren wat voor gemeenten, voor intercommunales en voor provincies, maar kijk naar het traject dat we al hebben gereden. Het finale resultaat is dat onze bestuurskracht niet is verhoogd, en de kwaliteit van ons bestuur zeker niet verbeterd. En dan spreek ik nog niet over de rol van de burger en het middenveld in het meedenken over de vormgeving van het beleid. (*Applaus bij Groen, sp.a, Open Vld en LDD*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

MOTIE VAN ORDE**Opheldering over de stand van zaken**

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Karlos Callens bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Callens heeft het woord.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, buiten de vragen die vandaag worden gesteld onder de noemer actuele vragen, heb ik een dringende vraag ingediend, en die hebt u afgewezen. Die dringende vraag ging onder andere over de onrustwekkende daling van de inschrijvingen in het technisch onderwijs. Bedrijven, leerkrachten en scholen zijn daar toch heel bezorgd over. Daarom wil ik graag van u weten waarom u die vraag hebt geweigerd.

De voorzitter: Het antwoord is heel simpel. In de commissie Economie is er op 18 april 2012 met de ministers Lieten en Smet – de leden van de commissie Onderwijs waren daarbij uitgenodigd –, een bespreking geweest van het zogenaamde STEM-plan (Science, Technology, Engineering en Mathematics), het actieplan voor het stimuleren van loopbanen in wiskunde, exacte wetenschappen en techniek. Het heeft weinig zin om daar anderhalve maand later vragen over te stellen. Er is een uitgebreid debat geweest over de manier waarop de minister dat aanpakt. Het is stuk 1478 en het is lezenswaardige lectuur voor u, mijnheer Callens.

De heer Karlos Callens: Voorzitter, ik ben geen lid van de commissie Onderwijs. Ik denk dat elke volksvertegenwoordiger, als hij dringende signalen krijgt, de kans moet krijgen daar actuele vragen over te stellen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Bart Van Malderen tot mevrouw Hilde Crevits, Vlaams minister van Mobiliteit en Openbare Werken, over de internationale concurrentiepositie van de Vlaamse havens en initiatieven van de Vlaamse Regering voor een efficiëntere haven- en hinterlandstrategie

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Voorzitter, minister, collega's, er is een Vlaamse economische volkswijsheid die zegt dat als het goed gaat met de bouw, het goed gaat met de economie. Dat zal wel waar zijn, maar misschien moeten we eens naar de cijfers kijken en dat een beetje aanpassen. Als we merken dat bijna 100.000 mensen rechtstreeks in onze Vlaamse havens zijn tewerkgesteld, dan mag je dat cijfer gerust verdubbelen. Als je kijkt naar de onrechtstreekse tewerkstelling, dan kan de impact van de Vlaamse havens op onze economie niet worden onderschat. Dus hebben we er alle belang bij ervoor te zorgen dat onze havens in een heel moeilijke economische context zo sterk mogelijk staan. In die economische context zien we dat steeds groter wordende rederijen, die steeds kleiner in aantal worden, erin slagen om havens steeds sterker tegen elkaar uit te spelen in markten die alsmaar mobieler worden.

Een blik op de cijfers leert mij dat onze Vlaamse havens het de afgelopen jaren stuk voor stuk zeer goed hebben gedaan. Mijn stelling dat het goed gaat met Vlaanderen als het goed gaat met de havens, is bewezen na de crisis van 2008, toen we een plotse terugval zagen die in 2009-2010 gevolgd is door een sterk herstel.

Deze morgen hoorde ik de heer Becquart op de radio en las over hem in de krant. Hij stelde dat er mogelijk toch een probleem is, en hij nam Antwerpen als voorbeeld. Antwerpen zou wel eens de concurrentie met Rotterdam kunnen verliezen worden opgeslorpt door Rotterdam. Het waren geen bijzonder optimistische beelden die werden gebruikt.

Onze havens zijn stuk voor stuk vragende partij om belangrijke investeringen te doen. Minister, hoe reageert u daarop? Hoe antwoordt u met een gepaste havenstrategie op de uitdagingen die zich voor de havens stellen?

De voorzitter: Minister Crevits heeft het woord.

Minister Hilde Crevits: De leden van de Commissie voor Mobiliteit en Openbare Werken zullen zich ongetwijfeld de vragen om uitleg en het debat van een paar weken geleden herinneren. Ik ben het eens met uw uitgangspunten, mijnheer Van Malderen, als u zegt dat onze Vlaamse havens het de voorbije jaren uitstekend hebben gedaan en dat vandaag nog altijd doen. Er wordt wel eens gewezen naar de concurrentie die ze elkaar aandoen. We moeten daar inderdaad alert voor zijn. Strikt genomen zien we dat elk van onze havens een uitstekende reputatie heeft en dat het model waarin onze havens functioneren, in het buitenland benijd wordt. Men kijkt naar de manier waarop wij het doen in Vlaanderen.

Ik ben het per definitie niet eens met de heel depressieve analyse dat Antwerpen zou worden opgeslorpt door eender wie, maar dat was niet de lijn van uw vraag. Wie de haven van Antwerpen kent, weet dat ze zich zeker niet zal laten opslorpen. Als u de cijfers van het aandeel op het vlak van containers in TEU ziet, dan ziet u dat de Antwerpse haven de voorbije jaren enorm is vooruitgegaan, maar niet ten koste van bijvoorbeeld een haven als Zeebrugge. Wat dat betreft, zitten we dus goed.

Ik denk wel dat we in de toekomst zeer alert moeten zijn. Ik heb gisteren een eerste gesprek gehad met de CEO's van de havens, zoals was beloofd. We hebben afgesproken om elkaar binnen een paar weken opnieuw te zien omdat ik denk dat we rond twee punten ons zeer duidelijk strategisch moeten wapenen voor de toekomst. Een eerste punt is: hoe zorgen we ervoor dat in de toekomst de toevoer naar onze havens verzekerd blijft? Kunnen we dat doen door de strategieën zo maximaal mogelijk op elkaar af te stemmen? Een tweede punt is: hoe kunnen we ervoor zorgen dat voor alles wat toegevoerd wordt naar onze Vlaamse poorten, de achterlandstrategie, de manier waarop we ervoor zorgen dat die goederen naar het achterland gaan, ook een stuk toegevoegde waarde krijgt alvorens ze ook weer vertrekken? Hoe kunnen we die strategieën maximaal op elkaar afstemmen?

We zien elkaar daarover opnieuw binnen een paar weken. Het is de bedoeling dat we wat die twee zaken betreft, de komende maanden tot duidelijke nieuwe krachtlijnen komen.

De heer Bart Van Malderen: Ik ben blij dat we het eens zijn over de uitgangspunten. Ik ben ook blij te vernemen dat u de taak ter harte neemt om de haven-CEO's samen te brengen, want stuk voor stuk zijn ze vragende partij voor grote investeringen aan de voordeur maar ook aan de achterdeur. Ik wil ervoor pleiten om werk te maken van een echte hinterlandstrategie die past voor elk van de havens maar die ook past in het geheel van Vlaanderen. We moeten heel goed kijken waar we prioriteiten leggen. Het is heel belangrijk om in het hinterland toegevoegde waarde te creëren. Er is ook het hele verhaal van multimodaliteit en de overlast die het vervoer genereert in het hinterland. Het lijkt me ook belangrijk om naast de havens bijvoorbeeld ook de spoorbedrijven erbij te betrekken. In heel het multimodale model beschikt Vlaanderen over de controle over een aantal modi, maar in een multimodale strategie die moet leiden naar meer efficiëntie tussen en met de havens die zichzelf kunnen versterken, kan het spoor een heel belangrijk aspect zijn.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mijnheer Van Malderen, ik dank u voor deze actuele vraag. U hebt een zeer terechte analyse gemaakt. Ik deel uw bekommernissen.

Als deze Vlaamse Regering positieve signalen wil uitsturen naar de havenwereld, moet ze nog een aantal zaken doen. Minister, kunt u bevestigen of u dat van plan bent? Dan is mijn vraag meteen beantwoord. Zult u voor Antwerpen zo snel mogelijk de IJzeren Rijn realiseren? Zult u voor Antwerpen zo snel mogelijk een tweede sluiscomplex realiseren?

Zult u op Linkeroever een tweede dokkencomplex realiseren? Zult u voor Gent zeer snel werk maken van de ontsluiting? U ziet, mijnheer van Rouveroij, ik denk niet alleen aan mijn eigen haven. (*Gelach*)

Zult u voor Gent zeer snel werk maken van de tweede sluis? Zult u dat ook voor Brugge doen?

We moeten elkaar eerlijk in de ogen durven kijken. Morgen wordt er over de hinterlandontsluiting in Brugge een belangrijk debat gevoerd. Ik hoop dat het niet op de lange baan wordt geschoven. Zult u ook daar uw verantwoordelijkheid opnemen?

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Minister, u verwees al naar de commissie. We hebben het daar al vaak over de samenwerking tussen de havens gehad. Dat is volgens mij namelijk het antwoord op de vraag van de heer Van Malderen. Er is meer samenwerking nodig. U weet dat we daar voor pleiten. Het heet Flanders Port Area.

We vragen u om een versnelling hoger te schakelen. Waarom vragen we u dat? In de eerste plaats omdat de middelen schaars zijn. Dat betekent dat we ze zo efficiënt mogelijk moeten inzetten. Die efficiëntie zou erbij gebaat zijn indien we met die vier Vlaamse havens afspraken zouden maken zodat de gezamenlijke havenstrategie naar de rest van de wereld goed wordt georganiseerd. U moet er dan voor zorgen dat de concurrentiële positie voor die Vlaamse havens samen zo goed mogelijk wordt uitgebouwd in de Hamburg-Le Havre-range en de rest van de wereld. Intern, binnen de Vlaamse zeehavens, moet u dan zo veel mogelijk complementair investeren. U moet dus de concurrentiële positie van de vier havens samen in de rest van de wereld uitbouwen en intern binnen Vlaanderen investeren in complementariteit.

De voorzitter: Mevrouw Jans heeft het woord.

Mevrouw Lies Jans: Mijnheer Becquart heeft de knuppel in het hoenderhok gegooid door dit bericht de wereld in te sturen. Ik vind het vanuit zijn positie normaal dat hij pleit voor het behoud van zijn eigen haven. Hij heeft gelijk op een punt: de concurrentie en prijzenslag tussen verschillende havens in Noord-Europa zal inderdaad steeds heviger worden. In de commissie zijn oppositie en meerderheid het erover eens dat we onze havens naar de buitenwereld toe moeten profileren als één haven. Dat is de enige mogelijkheid om onder andere de concurrentienadelen van deze of gene haven, Antwerpen of Zeebrugge, te overbruggen en tot een oplossing te komen.

Minister, ook wij vragen u een tandje bij te steken in het zoeken naar een gemeenschappelijke strategie en een gemeenschappelijke visie voor onze vier Vlaamse havens. De Vlaamse havens moeten een duidelijke concurrent zijn voor de andere Noord-Europese havens.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Mijnheer Van Malderen, uw uiteenzetting is terecht. Aangezien uw partij ook in de Federale Regering zit, zou ik iets willen meegeven waar wij niet bevoegd voor zijn. Vandaag regelt een oeroude wet de havenarbeid. Die wet telt enkel nog in België en jaagt de havenbedrijven heel fel op kosten. Die wet werd jaren geleden door een socialistische minister ingevoerd. Wellicht kent u hem. We moeten er bij het federaal niveau op aandringen die wet af te schaffen. Ze is namelijk enkel nog van toepassing in België. Daardoor zouden we de havenbedrijven al wat meer concurrentiekracht kunnen geven. Ik geef dat mee als tip.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Mijnheer Van Malderen, u zegt dat de cijfers van de havens momenteel goed zijn. U hebt het dan vooral over tonnen en TEU. Wat ik onthoud van het interview met de heer Becquart is de vraag of we eigenlijk wel gewapend zijn voor de

toekomst. De vier havens hanteren allemaal verschillende strategieën. We moeten inderdaad komen tot een enkele strategie, maar niet enkel voor afstemming en verankering. Het element waarvoor we absoluut een gezamenlijke strategie moeten ontwikkelen is duurzaamheid, dat zal u niet verbazen. We moeten antwoorden vinden voor de vier havens op het vlak van energieschaarste, grondstoffenschaarste, ruimtegebruik, mobiliteit enzovoort. Daar bestaat nu zeer weinig over. Er zijn enkele schaarse initiatieven vanuit individuele havens. Indien we echter geen gezamenlijke strategie ontwikkelen, zullen onze havens het sowieso moeilijk krijgen.

De voorzitter: De heer de Kort heeft het woord.

De heer Dirk de Kort: Voorzitter, minister, collega's, vorige week hebben wij in de commissie een zeer interessante gedachtewisseling gehad met de heer Vansteenkiste van Infrabel. De vragen en bemerkingen van de heer Bart Martens deden toen bij mij de vraag rijzen of sp.a er nog wel een voorstander van is dat in de toekomst grote infrastructuurwerken kunnen worden gerealiseerd. Het is erg positief dat u dat hier met veel enthousiasme verdedigt, mijnheer Van Malderen. Ooit is het wel anders geweest, toen de heer Stevaert bevoegd was voor de havens. Toen moesten wij bij minister van Begroting Van Mechelen aankloppen omdat minister Stevaert slechts belangstelling had om naar de havens te gaan wanneer er een fietspad werd geopend. Ik ben dus blij dat vandaag die belangstelling voor grote infrastructuurwerken er is. Minister, u pleitte duidelijk voor de hinterlandstrategie. De financiering van die grote infrastructuurwerken moet wel een belangrijk aandachtspunt zijn.

Minister Hilde Crevits: Voorzitter, collega's, dank u voor de talrijke bijkomende bedenkingen en vragen. Ik vertrek van mijn basishouding. Als onze Vlaamse havens vandaag staan waar zij staan, dan is dat dankzij de keuze voor het model dat veel jaren geleden is gemaakt. Het Havendecreet is volgens mij een goed decreet. Het staat toe dat elke haven op zijn manier zijn positie in de wereld verwerft. Wat de toekomst betreft, denk ik dat de uitdagingen in vier grote blokken kunnen worden onderverdeeld.

Ik begin bij de heer Penris, die een aantal vragen over zijn haven stelde en voor de beleefdheid ook nog een paar vragen over de andere havens. (*Opmerkingen*)

Hij had het zelf over zijn haven – ik citeer hem gewoon.

De eerste grote uitdaging zijn de voordeuren. Wij moeten ervoor zorgen dat de voordeuren van onze vier havens worden gevrijwaard. Dat geldt zeker voor Antwerpen, die de tweede grootste haven van Europa is, maar ook voor Zeebrugge, dat aan zee is gelegen, en voor Gent, dat veel troeven heeft inzake de binnenvaart. Wie zegt dat ik op dat vlak mijn verantwoordelijkheden niet opneem, moet toch eens de beslissingen van de afgelopen periode onder ogenchouw nemen. Op dit ogenblik wordt in Antwerpen een nieuwe sluis gebouwd. Er is voor gekozen om op Nederlands grondgebied een extra sluis ten behoeve van Gent te laten bouwen. Wij werken aan de vormgeving van het project in Zeebrugge. En ook voor Oostende is er een mooi plan om die haven in de toekomst een stevig karakter te geven. Dat is dus vrij duidelijk.

Het tweede blok betreft de achterdeur. Sterke havens waar veel binnenkomt, moeten maximale mogelijkheden hebben om de aansluiting met het hinterland te verzekeren. Het klopt dat op dat vlak iedereen zijn eigen verlanglijstje heeft. Misschien moeten wij die wensen bundelen en ervoor zorgen dat de hinterlandstrategie niet louter een infrastructuurstrategie is, maar ook een antwoord biedt op de vraag hoe wij ondertussen ook toegevoegde waarde kunnen creëren. Daartoe verwijs ik naar het strategisch document van 2009. Vandaag proberen wij daarin accenten te leggen.

Sommigen verwijzen naar de discussie die wij morgen zullen voeren. Het klopt dat wij daar een politieke discussie kunnen voeren, maar het mag zich daartoe niet beperken. Een infrastructuurstrategie voor het hinterland moet zowel over het spoor als over het water en over de weg gaan. Op dit ogenblik werken wij volop aan de opmaak van een Vlaamse

spoorstrategie, met inbegrip van een visie op het goederenvervoer die ook is geënt op de gezamenlijke wensen van de havens – ook al zijn wij daarvoor nog niet bevoegd.

Het derde blok betreft de opstelling van de Vlaamse havens in het buitenland. Dat is een gevoelige snaar, en die is in de commissie ook al een aantal keren aan bod gebracht. Mijn voorganger, toenmalig minister Peeters, heeft een code of conduct uitgewerkt die impliceert dat een Vlaamse haven in het buitenland nooit een klant van een andere Vlaamse haven mag weglukken.

Die code of conduct moet worden gerespecteerd, en in de toekomst moet men die misschien wat actiever uitdragen. Soms heb ik immers het gevoel dat er twijfel is bij een aantal mensen, dat men elkaar toch onderling aan het bekampen is. Dan heb ik het niet over de CEO's van de havens. Ik kan hier duidelijk verklaren dat die code of conduct ook voor mij als Vlaams minister cruciaal en elementair is. Ik wens dat die wordt gerespecteerd.

Ook bijzonder belangrijk is de manier waarop die havens zich strategisch kunnen opstellen, met het oog op de toekomst. Men moet een lijstje maken van de gezamenlijke uitdagingen. De havenbesturen doen die oefening op dit ogenblik. Een aantal leden hebben al verwezen naar de havenarbeid, die een uitdaging is. Er is heel de problematiek van het loodsconflict. We zijn daar vandaag over aan het onderhandelen. Dat is een uitdaging voor de toekomst. Dat bepaalt ook deels de prijzen. En dan is er natuurlijk de vraag op welke manier men, door economisch of strategisch samen te werken, ervoor kan zorgen dat men de netwerken in Vlaanderen aantrekkelijker maakt.

Sommigen denken dat we dit zoveel beter zullen maken door één grote vennootschap, door die vier op te heffen. Ik denk dat mevrouw Jans daarnaar heeft verwezen, maar ik heb haar misschien verkeerd begrepen. Ik ben daar vandaag niet van overtuigd. We moeten echt onderzoeken wat de meerwaarde kan zijn van een economische samenwerking. Ik heb dat ook al in de commissie gezegd. Ik vind het wel goed dat Zeebrugge en Gent, Zeebrugge en Antwerpen, Antwerpen en Gent op een aantal punten synergieën gaan zoeken en bekijken of dat hen sterker kan maken. Dat is de oefening die vandaag gebeurt. Ik hoop de komende weken en maanden duidelijkheid te krijgen ter zake.

U weet wellicht dat het niet alleen mijn bedoeling is om hierover met de CEO's te praten. In een tweede fase wil ik hier ook de havenbedrijven bij betrekken. Die hebben me dat uitdrukkelijk gevraagd. Ik hoop op relatief korte tijd tot een goed document te komen.

Sommigen stellen vandaag dat onze havens zullen worden opgeslorpt indien we niet drastisch het roer omgooien. Die boodschap wil ik echt wel ontkrachten. Ik ben het daar niet mee eens. Vandaag staan we sterk, maar we moeten ervoor zorgen dat we ook in de toekomst sterk blijven en gewapend zijn. Daarin volg ik deels het betoog van de heer Watteeuw. Vandaar ook de initiatieven op die vier vlakken die ik heb opgesomd.

De heer Bart Van Malderen: Minister, ik dank u voor uw antwoord. We hoeven helemaal niet bang te zijn, maar we moeten wel waakzaam zijn, en ook intellectueel eerlijk, mijnheer de Kort. Samenwerking en strategie lijken me inderdaad de ingrediënten om ook in de toekomst op een duurzame manier de vruchten te plukken van het werk van al die mensen in die havens op zich. Minister, het lijkt me echter ook wel belangrijk dat we veel meer dan in het verleden ook de aandacht richten op het hinterland, zowel qua vraag als qua valorisatie. Ter zake moeten we heel duidelijke en transparante afspraken maken, zodat iedereen kan zien wat de prioriteiten zijn ter zake. Dan maken we echt werk van een gemeenschappelijke haven- en hinterlandstrategie voor heel Vlaanderen. Ik wens u veel succes met uw besprekingen. We zullen ongetwijfeld nog de kans hebben om hierop terug te komen. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Peter Reekmans tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de hervorming van de ondersteuning voor groene stroom

ACTUELE VRAAG van de heer Jan Penris tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over het akkoord binnen de Vlaamse Regering betreffende de hervorming van de groenestroomsteun

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, geachte leden, minister, het akkoord dat verleden vrijdag is gesloten, is algemeen gezien niet heel onlogisch. Ik, als lid van de oppositie, vind het niet heel slecht. Het komt echter vrij laat. Dat weet u ook. Uiteindelijk wordt nu wel iets gedaan aan de oversubsidiëring, maar de voorbije drie jaar heeft die de Vlaamse belastingbetaler wel handenvol geld gekost.

Minister, ik zal het niet hebben over het akkoord op zich. Iedereen heeft daar voldoende over kunnen vernemen via de media. In het totale akkoord zijn volgens mij twee dingen onderbelicht gebleven. Er is om te beginnen uw voorstel om tegen 2020 20,5 procent te behalen, in plaats van de eerder vooropgestelde doelstelling van 13 procent. U legt de lat zeer hoog tegenover de huidige realiteit. Vandaag vernam ik daar graag meer over van u. Hoe zult u dat concreet doen? In de beslissing van de Vlaamse Regering van vrijdag staat te lezen dat u de lat hoger zult leggen, maar ik lees nergens hoe u dat zult aanpakken.

Misschien hebt u een plan. Indien dat er is, verneem ik het graag. Indien het ontbreekt, vind ik dat heel spijtig.

Een tweede punt waarop totaal geen antwoord kwam in de beslissing van de Vlaamse Regering, maar dat toch heel veel geld kan kosten, is het volgende. In de beslissing staat dat u de netbeheerders een vergoeding zult geven om de groenestroomcertificaten die ze in stock hebben, niet op de markt te brengen, om ze eigenlijk te immobiliseren. Hoe groot zal die vergoeding zijn? Hebt u daar al een berekening van? Als we via achterpoortjes de netbeheerders opnieuw zullen betalen, dan blijft dit een vorm van oversubsidiëring, die de belastingbetaler geld blijft kosten.

Op deze twee kleine vraagjes kreeg ik graag concreet antwoord.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, minister, mijn collega heeft de zaak in essentie samengevat. U hebt een beslissing genomen die misschien in de goede richting gaat, zij het dat ze te laat is gekomen – uiteraard, maar dat wisten we allemaal al.

Ik zal het u direct zeggen, minister: ik vind dat uw politieke beslissing vandaag van veel politieke moed getuigt. U durft terug te komen op een jarenlang volgehouden beleid inzake groenestroomcertificaten dat de consument uiteindelijk heel veel heeft gekost. Ik heb u daar enkele weken geleden over aangesproken, want u had toen, op 1 mei, een aantal uitspraken gedaan die de consument ten goede konden komen. En u hebt woord gehouden. Ik feliciteer u daarvoor, het gebeurt zelden dat een politicus of een politica woord houdt.

Ik ben ook blij dat er binnen uw fractie een strijd is uitgevochten tussen de biefstuksocialisten aan de ene kant en de kaviaarsocialisten aan de andere kant. De biefstuksocialisten, de socialisten van het gezonde verstand, hebben gewonnen. Ik wil hen en hun fractie daarvoor feliciteren.

Ik hoop, minister, dat we de ingeslagen weg verder kunnen bewandelen. Onze uiteindelijke bekommernis moet zijn dat de energiefactuur van klanten, particulieren en bedrijven, in Vlaanderen naar beneden gaat. Als we zien wat energie kost in het buitenland, in de ons omringende landen, en we vergelijken met Vlaanderen, dan stellen we vast dat we veel te veel betalen. Daar moeten we verder over durven denken. Doet u dat, minister? Bent u bereid

om eventueel in het kader van het nieuw opgerichte Vlaams Energiebedrijf in dezen verdere stappen te zetten? Bent u bereid om het idee van groene stroom te hervormen in een idee van gezonde stroom die de consument uiteindelijk minder kost? Hoe gaat u daaraan werken?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, mijnheer Reekmans, het klopt, onze ambities zijn groot, maar ze zijn ook realistisch. U moet weten dat we de 8 procent van de certificaatplichtige stroom die in het decreet staat, vandaag meer dan halen. We hebben eigenlijk een groot overschot aan certificaten, vandaar ook het tweede deel van uw vraag wat er met dat overschot gebeurt, maar daar kom ik straks op terug.

We produceren dus veel meer groene stroom in Vlaanderen dan moet volgens het decreet en dat is op zich goed nieuws. Onze doelstellingen worden niet enkel aangepast aan de realiteit, ze worden tussen nu en 2020 natuurlijk ook wat ambitieuzer gemaakt. Ik geloof ook dat dat nodig is en aangezien de steun die er in het nieuwe systeem zal zijn, enkel de investeringskost dekt, dus de afschrijvingsperiode, en niet langer de mogelijke winst organiseert en subsidieert, meen ik dat het mogelijk zal zijn om die doelstellingen te halen. Het systeem wordt rechtvaardiger. Het moet ook kunnen zorgen voor veel meer groene stroom, veel meer hernieuwbare energie, maar aan een veel beter haalbare prijs dan vandaag: een lagere prijs per installatie.

Waarom gaan we iets doen met het overschot aan certificaten? Er zijn 1,5 miljoen groenestroomcertificaten en ook nog eens 1 miljoen warmtekrachtcertificaten. Die certificaten liggen daar bij de netbeheerders. Als we die nu in één keer op de markt zouden brengen, dan zouden we natuurlijk makkelijk allerlei doelstellingen halen, maar dan zouden we zorgen voor een schoksgewijs prijseffect, en dat willen we niet. We houden de certificaten opzij en we betalen een relatief kleine vergoeding voor dat zogenaamde ‘banken’. Voor dat tijdelijk immobiliseren van de certificaten betalen we in totaal 2,8 miljoen euro. Het gaat om 1,5 miljoen groenestroomcertificaten en 1 miljoen euro warmtekrachtcertificaten. Het is een vergoeding van ongeveer 1,5 procent.

Dat is dus zeker niet rijkelijk betaald. Het laat ons toe om jaar na jaar te monitoren of we de doelstellingen uit het decreet halen op basis van die gerealiseerde nieuwe productie dan wel of we een deel van die gebankte certificaten op de markt moeten brengen om te voldoen aan de doelstellingen. Het zorgt er eigenlijk voor dat we die doelstellingen gemakkelijk gaan kunnen bereiken, gespreid in de tijd, op momenten dat het ook haalbaar is voor de energiefactuur.

Mijnheer Penris, ik dank u, zeker voor een deel van uw woorden. U verwijst naar het feit dat de tariefbevoegdheid naar Vlaanderen komt. Ik heb aan de VREG alvast de opdracht gegeven om voor te bereiden wat Vlaanderen daarmee kan doen. Waaruit kunnen dergelijke inspanningen nog bestaan? Ten eerste is er de wijze waarop die tarieven worden berekend. Vandaag gebeurt dat lineair per verbruikte hoeveelheid stroom. Behouden we dat zo of moeten we eventueel naar een capaciteitstarief? Wat vinden we daarvan? Ten tweede is er de hoogte van de dividenden van de gemeenten. Hoe hoog moeten die zijn? Vandaag wordt dat op het niveau van de CREG bepaald. De hoogte van de dividenden bepaalt mee de impact op de factuur. Mogen de distributienetbeheerders reclame vragen? Ik vind van niet. Ik probeer hen nu te motiveren om dat niet te doen. Idem met allerlei pr-activiteiten. Dan pas is Vlaanderen echt bevoegd en kunnen we ervoor zorgen dat de impact op het tarief kleiner wordt. Ten slotte is er de solidarisering, ook een belangrijk aspect. Nu zijn er hele kleine gebiedjes die allemaal een andere manier van het berekenen van het tarief hebben. Eigenlijk is dat niet zo logisch en niet zo rechtvaardig. U zult maar in uw achtertuin een groot zonnepanelenpark hebben liggen en daar de factuur van moeten betalen of u zult maar in een gebied wonen waar er heel veel REG-verplichtingen (rationeel energiegebruik) of sociale verplichtingen zijn. Dan hebt u plots een veel grotere factuur dan andere mensen.

Ik heb aan de netbeheerders gevraagd om onderling het gesprek aan te gaan over de solidarisering van een aantal aspecten van dat tarief. Zij zullen dat doen. Ik houd me ter beschikking van de netbeheerders om te bemiddelen waar nodig.

De heer Peter Reekmans: Voorzitter, minister, ik ben het meer dan honderd procent eens met het tweede deel van uw betoog, namelijk met het feit dat de torenhoge dividenden van de distributiebedrijven aan de gemeentebesturen eindelijk in dit parlement bespreekbaar zijn geworden. Voor het bespreken van de ongelijke prijzen in Vlaanderen hebben we nu uiteindelijk ook een bondgenoot in de meerderheid gevonden.

Minister, u zegt dat we een relatief klein bedrag betalen – 2,8 miljoen euro – om de certificaten van de markt te houden. U noemt 2,8 miljoen euro een relatief klein bedrag. Ik vind dat een zeer hoog bedrag als je ziet welke winsten de energiedistributiebedrijven – toch overheidsintercommunales – maken. U hebt een plan om de 20,5 procent te halen – en vandaag produceren we meer groene stroom dan gepland –, maar kijk naar de panne van dit weekend, en dan weet ik niet of we er klaar voor zijn.

De heer Jan Penris: Over de panne van dit weekend zullen we het straks hebben, naar aanleiding van de vraag van de heer Bothuyne.

Minister, ik heb u iets zeer interessants horen zeggen over het distributienetbeheer. U hebt gelijk dat er gebiedsverschillen zijn die economisch niet te verantwoorden zijn. U zegt dat u wilt gaan bemiddelen tussen de verschillende netbeheerders om een aantal inspanningen te doen. Zou het geen goed idee zijn – en nu neem ik misschien de logica van de heer Reekmans over – om het distributienetbeheer in Vlaamse gewestelijke handen te durven nemen? Zou u daarvoor geen decretale initiatieven durven en kunnen nemen?

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, minister, collega's, persoonlijk vind ik dat de collega's uit de oppositie erg vriendelijk zijn.

Het klopt uiteraard, minister, dat u zelf aan de kar hebt getrokken om een systeem dat al een tiental jaar scheef loopt, wat rechter te trekken. Daarvoor wil ik u feliciteren. Maar daarom zou ik nu nog niet zeggen dat vandaag de problemen opgelost zijn.

Op basis van de teksten, die ik vandaag nog niet ter beschikking heb, willen wij heel goed analyseren of het probleem nu niet verschuift van de distributienetbeheerders naar de leveranciers. De groenestroomcertificaten zullen in de toekomst opgekocht moeten worden door leveranciers, maar finaal kunnen zij dat evengoed doorrekenen naar de eindconsument als de distributienetbeheerders vandaag. Ik blijf op mijn hoede en ik vrees dat ook dit systeem betaald zal worden door de energieconsument. Dat was altijd de kritiek van Open Vld.

Ik kijk ook erg uit, minister, naar de mate waarin de kost zal verschuiven van gezinnen naar bedrijven. U zegt dat er een vrijstelling is voor bedrijven. Wij zijn erg bezorgd dat het probleem zal verschuiven naar de kleine en middelgrote ondernemingen.

De voorzitter: De heer Hendrickx heeft het woord.

De heer Marc Hendrickx: Minister, we maken de overstap naar een goed, haalbaar, transparant en open systeem – zelfs de oppositie feliciteert ons daarvoor. Ik heb toch nog een klein vraagje. U stelt dat de opvolging van het systeem zal toelaten om jaarlijks in te grijpen. Ik neem aan dat het ook mogelijk is om eventueel sneller in te grijpen? In zo'n markt kan in een jaar tijd heel veel gebeuren.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Collega's, ik denk niet dat de biefstuksocialisten zo tevreden zullen zijn als ze vaststellen dat de grote bedrijven de dans ontspringen voor de kosten van groene stroom en niet voor de voordelen.

Minister, ik heb een vraag over de netvergoeding voor gezinnen met zonnepanelen. U stelt voor dat gezinnen met zonnepanelen op hun dak een netvergoeding moeten betalen. De redenering is dat zij stroom afnemen als er weinig zon is, en als er veel zon is, injecteren op het net. Daarvoor zouden zij een bijdrage moeten betalen. Geldt dat ook voor bedrijven? Bedrijven ontvangen elektriciteit en betalen daar nauwelijks iets voor. Als zij zonneparken hebben, injecteren ze op het net en moeten daar niets voor betalen. Bevoordeelt u bedrijven ten opzichte van gezinnen of behandelt u hen gelijk?

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Ik wil de collega's vooraan bedanken voor de lovende woorden voor het akkoord dat we vrijdag binnen de meerderheid hebben bereikt. Vandaag is het voorstel van decreet ingediend. Ik roep de collega's op en zeker ook de commissievoorzitter om mee de snelle behandeling van dit dringende voorstel van decreet mogelijk te maken, om nog voor het zomerreces de zeer grondige hervorming in het parlement te kunnen goedkeuren. Hiermee snijden we inderdaad de oversubsidiëring van de voorbije jaren weg en gaan we voor zo veel mogelijk groene stroom met zo weinig mogelijk geld. Het is een goede hervorming en die heeft een brede steun nodig in het parlement. Hopelijk kan het nog voor het zomerreces. We rekenen ook op uw steun.

Minister Freya Van den Bossche: Mevrouw De Knop, u zegt dat het bij de leveranciers komt. Dat is zo, maar er zijn drie grote voordelen aan die verschuiving en het nieuwe systeem. Ten eerste heeft iedereen die energie verbruikt, een leverancier. Distributie heeft enkel gezinnen, kleinere bedrijven, kmo's, winkeliers enzovoort als klanten, maar niet de grote bedrijven, want die zijn niet aangesloten. Leveranciers sturen de factuur naar iedereen en de kost wordt dus op een rechtvaardigere manier gespreid.

Wij zorgen er wel voor, zoals u aanhaalt, dat de bedrijven waarvoor energie een belangrijke factor is in het productieproces en waarvoor de prijs van de energie bepaalt of ze in Vlaanderen blijven en mensen tewerkstellen, voor een deel van hun stroombehoefte worden vrijgesteld van die certificaatverplichting. Ik vind dat zelf goed. U vraagt of het niet wat bij andere bedrijven terechtkomt. Dat is wel zo, maar voor die bedrijven is de stroomfactuur een veel kleinere factor in de totale uitgavenstructuur dan voor de bedrijven die wij een belangrijke vrijstelling hebben toegekend. Als u dat voorstel bekijkt, zult u zien dat het vrij degelijk in elkaar zit.

Bovendien wordt in het decreet ook bepaald dat de leveranciers geen marges mogen aanrekenen op de kost van die certificaten. Dat is ook een zeer belangrijke bepaling. U herinnert zich misschien de discussie in de commissie op basis waarvan de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) een rapport opmaakte waaruit bleek dat veel leveranciers veel te veel aanrekenen. Vandaag rekenen zij ook al groenestroomcertificaten door. Zij rekenden een fictieve prijs aan, de boeteprijs meestal. Dat houden we ook tegen. Bovendien wordt het systeem zelf goedkoper. We subsidiëren geen winsten meer. We stoppen de steun na de afschrijvingsperiode. Dat zorgt ervoor dat je enkel de investering meebetaalt en niet langer de winsten. Wie het narekent, zal dit merken.

Mijnheer Reekmans, de 2,8 miljoen euro voor zowel groenestroom- als warmtekrachtcertificaten is in verhouding tot de honderden miljoenen euro een klein bedrag. Het zou, denk ik, weinig realistisch zijn om een vergoeding lager dan 1,5 procent te geven. U weet dat de distributienetbeheerders ook geld nodig hebben om te investeren om het net slimmer te maken. Op die manier geven wij hun de mogelijkheid om alsnog geld ter beschikking te hebben om te investeren, terwijl die certificaten van de markt worden gehouden. Wij zullen die 2,8 miljoen euro vinden in de begroting. Wij zullen dat niet afwentelen op de eindconsument.

Mijnheer Penris, ik wil de distributie zeer graag in Vlaamse handen. De vraag is natuurlijk hoe een regering zoiets aanpakt. Daar heeft de regering veel geld voor nodig. Maar dat zou

wel het slimst zijn. Dat zou goed zijn. Ik zie het echter op korte termijn niet als een financieel haalbare kaart voor de Vlaamse overheid. Ik zal mij wel hard bezighouden met een correctere spreiding van de kosten. Ik zal niet enkel bemiddelen. Als de netbeheerders er onderling niet uit geraken, zal ik dat dossier naar mij toetrekken om te proberen voor een doorbraak te zorgen met het oog op een solidarisering van het tarief. Ik heb trouwens nu al aan de netbeheerders gevraagd dat de bonus die aandeelhouders, gemeenten, krijgen wanneer zij efficiëntiewinsten realiseren bij de distributienetbeheerders, niet langer zou worden uitgekeerd aan de aandeelhouders maar aan de consument. In het Infraxgebied gaan de aandeelhouders al akkoord met die ingreep, die ook weer tientallen miljoenen euro kan opleveren. Voor het Eandisgebied heb ik nog geen antwoord ontvangen. Ik zal Eandis informeren dat Infrax 'ja' heeft gezegd.

Mijnheer Sanctorum, ik hoop u gelukkig te kunnen maken. Bij de netvergoeding, zoals die door de distributienetbeheerders zal worden gevraagd aan de Commissie voor de Regulering van de Elektriciteit en het Gas (CREG), gaat het niet enkel om de gezinnen maar evengoed om bedrijven en grote parken. Naarmate het geïnstalleerde vermogen groter is, zal ook de vergoeding groter moeten zijn. Het idee is simpel: als je het net gebruikt, betaal je een deeltje van het net mee. We gebruiken het allemaal samen, laten we het allemaal samen betalen.

De heer Peter Reekmans: Minister, dank u. Samengevat: de oversubsidiëring wordt aangepakt. De oppositie moet daar blij mee zijn. De torenhoge dividenden zullen worden aangepakt. Als het oppositielid dat het hier naar voren heeft gebracht, mag ik daar blij mee zijn. Nu moet echter werk worden gemaakt van een eerlijke distributieprijis. Daarnet vond mijn collega van de oppositie mij te vriendelijk voor de meerderheid. Wel, ik zal nu eens heel onvriendelijk zijn voor de traditionele partijen. Er zijn maar drie partijen in dit parlement die verantwoordelijk zijn voor de torenhoge dividenden en voor de ongelijke distributieprijis die de Vlaamse gezinnen vandaag betalen: CD&V, Open Vld en sp.a. De sp.a heeft het ondertussen gesnapt. Collega's van CD&V en Open Vld, overtuig uw lokale bestuurders in de intercommunales om eindelijk eens een rechtvaardig tarief te maken. Dan kunnen we in dit parlement vanuit alle partijen zeggen dat we de consument een betaalbaardere energiefactuur geven, gebaseerd op eerlijkheid en correctheid.

De heer Jan Penris: De heer Bothuyne heeft een appel gedaan op mijn verantwoordelijkheid als commissievoorzitter. Mijnheer Bothuyne, ik wil u hier als oppositielid en als commissievoorzitter plechtig beloven dat ik wat dit onderwerp betreft geen enkele filibusteroperatie op gang zal brengen. Integendeel, ik vind alle initiatieven die ertoe bijdragen dat de kost van onze energie voor de bedrijven en gezinnen vermindert, lovenswaardig. Dus krijgt u onze steun. Maar ik ben ook een beetje jurist en weet dus dat wij moeten denken aan hoe we de overgangsmaatregelen in elkaar moeten steken. Ik krijg nu al, als commissievoorzitter maar ook als oppositielid, vragen van de sector hoe dat zal gebeuren. Die mensen zeggen dat ze koud gepakt worden. Wij zullen in alle redelijkheid met alle elementen rekening houden.

Ik heb begrepen dat de legislatuur wat langer dan in het verleden duurt. Ik maak me sterk dat onze commissie voor het einde van de legislatuur tot conclusies kan komen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vragen zijn afgehandeld.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Roegiers, Ludwig Caluwé en Marc Hendrickx, mevrouw Fientje Moerman en de heren Luckas Van Der Taelen en Peter Reekmans betreffende de veroordeling van het Syrische regime naar aanleiding van de slachtpartij in Houla

– 1641 (2011-2012) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Jan Roegiers bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, ik vraag u bij motie van orde de plenaire vergadering straks te vragen ons voorstel van resolutie betreffende de situatie in Syrië bij hoogdringendheid te behandelen.

De voorzitter: Ik stel voor dat we ons straks over dit voorstel tot spoedbehandeling uitspreken.

Het incident is gesloten.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Robrecht Bothuyne tot mevrouw Freya Van den Bossche, Vlaams minister van Energie, Wonen, Steden en Sociale Economie, over de dreigende netproblemen bij een overaanbod aan wind- en zonne-energie

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: Voorzitter, het afgelopen weekend was het zeer mooi weer. Er was veel zon en veel wind. De voorbije jaren was er ook een gunstig investeringsklimaat voor groene energie. Er is heel veel in nieuwe installaties geïnvesteerd. Ondertussen produceren 191.000 installaties groene stroom in Vlaanderen. Volgens mij kent Vlaanderen op dat vlak de grootste dichtheid in Europa.

Dat lijkt allemaal heel mooi. Daarnet is nogmaals gebleken dat we allemaal voor meer groene stroom zijn. Het kan echter ook tot problemen leiden. Dat hebben we dit weekend gemerkt. Het transmissienet is overbelast. We hebben dit opgelost door het teveel aan stroom naar Frankrijk te evacueren. Dit is echter een noodoplossing. Het probleem zal in de toekomst enkel groter worden.

We willen steeds meer groene stroom. Het risico op een black-out, het volledig wegvallen van alle elektriciteit, wordt steeds reëler. Een black-out is niet niets. In veel regio's betekent dit dat alle stroom voor meer dan 72 uur uitvalt. Tijdens een dergelijke black-out valt het leven werkelijk stil. We moeten er dan ook alles aan doen dit te vermijden.

Minister, we moeten dit op een structurele manier aanpakken. Wat kunt en zult u doen om een overbelasting van het netwerk nu en in de toekomst te vermijden?

De voorzitter: Minister Van den Bossche heeft het woord.

Minister Freya Van den Bossche: Voorzitter, dit weekend was er veel wind en veel zon. De productie van groene energie was erg hoog. Er was tegelijkertijd weinig verbruik. Tijdens het verlengd weekend draaiden veel bedrijven nauwelijks.

We hebben dit ook aan de prijzen gemerkt. De prijs op de markt is plots door vijf gedeeld en energie is plots een stuk goedkoper geworden. Indien we een manier zouden vinden om dat prijsvoordeel rechtstreeks aan de verbruiker door te rekenen, zouden we het probleem al grotendeels hebben opgelost. Dit zou voor grootverbruikers immers een belangrijke incentive zijn om te draaien als de prijs zo goedkoop wordt. De eerste oplossing moet erin bestaan het

prijsvoordeel rechtstreeks bij de afnemer en niet bij de producent of bij de leverancier te laten toekomen.

Daarnaast moet ons productiepark flexibeler worden. Op bepaalde momenten beschikken we over zon en wind. We combineren dit in ons land ook met kernenergie en met gascentrales. Een kerncentrale kan niet zo maar worden af- of aangeschakeld. Gascentrales kunnen dat wel. Er zijn heel flexibele en degelijke gascentrales.

Naar aanleiding van het uitrustingsplan dat hij momenteel opstelt, heeft federaal staatssecretaris voor Leefmilieu, Energie, Mobiliteit en Staatshervorming Wathelot me vorige week een studie voorgelegd. Ik zal hem voorstellen duidelijkheid over de fasering van de uitstap uit kernenergie te verschaffen. Op die manier kunnen de nieuwe investeringen in gascentrales van de grond komen. Hoewel er vergunningen zijn, wordt er nog niet gebouwd. Dat is logisch. De betrokkenen willen eerst een investeringszekerheid.

Een derde belangrijk element betreft de interconnectie met onze buurlanden. Wat de interconnectie met Nederland betreft, is er nog een wettelijk beletsel. Nederland heeft veel gascentrales. Er is zelfs min of meer een overschot. Een slimme interconnectie zou op korte termijn al veel kunnen oplossen. Op langere termijn kan er ook een betere interconnectie met Duitsland en met het Verenigd Koninkrijk komen.

Hoe slimmer het net wordt, hoe beter vraag en aanbod op elkaar kunnen worden afgestemd en hoe beter we een eventueel overschot rechtstreeks kunnen sturen naar de verbruiker die omwille van het prijsvoordeel bereid is dit overschot te gebruiken.

De heer Robrecht Bothuyne: Minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik kan mij er grotendeels in vinden. Het installeren van meer flexibele gascentrales kan een oplossing zijn. Er bestaan overigens ook flexibele kernreactoren, bijvoorbeeld in Frankrijk, maar daarover hoeven we het vandaag niet te hebben.

Bijkomende flexibele capaciteit is hoe dan ook nodig. Het is heel belangrijk dat we vanuit de Vlaamse Regering een gedegen antwoord geven aan de Federale Regering, om onze inbreng te doen in dat federale uitrustingsplan dat op dit moment volop wordt opgemaakt. Gezien onze ambities inzake groene stroom, moeten we daar ook alle consequenties aan verbinden.

De voorzitter: De heer Reekmans heeft het woord.

De heer Peter Reekmans: Minister, u hebt de ambitie om over acht jaar naar 20,5 procent te gaan. Maar vandaag zien we dat er dan eens een overaanbod is, dan weer een tekort. Dit weekend zijn we bij Nederland en Duitsland gaan aankloppen met gratis elektriciteit, maar daar moesten ze die niet hebben. Uiteindelijk heeft Frankrijk onze elektriciteit aangenomen. Had Frankrijk dat niet gedaan, dan lag het hier gewoonweg plat. Allemaal goed en wel, minister, maar ik zou vandaag niet de job van Elia willen doen. Wij moeten ons eerst klaarmaken om de groene energie ook effectief te kunnen verwerken, alvorens we daar nog meer op inzetten. Dat is mijn mening.

De voorzitter: De heer Sanctorum heeft het woord.

De heer Hermes Sanctorum: Collega's, daarnet werd de groene stroom wat beschimpt. Het werd tijd dat groene stroom ook eens in een positief daglicht werd gesteld. Hij heeft inderdaad een positieve invloed op onze elektriciteitsprijs.

Ik ben blij dat u dat punt aanhaalt, mijnheer Bothuyne. Het toont inderdaad aan dat onze elektriciteitscapaciteit en ons net verouderd zijn. We moeten naar een slimmer net en een flexibele capaciteit, om de pieken en de dalen op te vangen. Maar kerncentrales, zeker de Belgische, staan daar haaks op. Is dit nu het nieuwe standpunt van CD&V, mijnheer Bothuyne, dat de kerncentrales vanaf 2015 inderdaad moeten sluiten, net om het probleem van inflexibiliteit van ons elektriciteitsnet en ons elektriciteitsproductiepark aan te pakken?

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: De vorige spreker heeft het punt zeer juist samengevat: groene stroom is onbetrouwbaar, zeker de groene stroom die nu wordt opgewekt. In tijden van teveel belast hij het net op een manier die tot een black-out kan leiden, in tijden van tekort moeten we opnieuw overschakelen op de centrale installaties zoals we die traditioneel kennen.

De vraag is hoe wij onze elektriciteitsdistributie gaan organiseren. Gaan we dat centraal of decentraal doen? Als we het decentraal en een beetje groen willen doen, moeten we kunnen bouwen op energiewinningen die betrouwbaar zijn. Ik denk dan aan STEG-centrales, maar evengoed aan getijdencentrales en geothermie, want dat zijn energiebronnen waarop je kunt rekenen. Die zijn niet afhankelijk van weersomstandigheden en tijdelijke situaties. Is de regering bereid om ook daar verder onderzoek naar te doen?

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Minister, de vorige sprekers hebben al heel wat terechte punten aangehaald. Het voornaamste voor mij is dat u de ambitie wat betreft het groenestroomniveau voldoende moet afwegen tegen de investeringen die u moet doen in het net. We moeten in elk geval heel voorzichtig zijn met de groei van het groenestroomaandeel en ervoor zorgen dat ons net die capaciteit kan volgen.

Minister Freya Van den Bossche: Wat die investeringen in het net betreft, de distributie bereidt zich daarop voor. Een aantal problemen doen zich voor in het hoogspanningsnet. Dat probleem hadden we eerder al bij Elia. Meer dan een jaar geleden kon een aantal windmolens in West-Vlaanderen niet meer op het net omdat Elia alvast wat capaciteit wilde vrijhouden voor de windmolens op zee die later zouden komen. We hebben toen die capaciteit kunnen vrijmaken voor die windmolens in afwachting van een versterking van het hoogspanningsnet die op federaal niveau werd beloofd. Ik reken erop dat dit zal gebeuren. Het klopt dat dit noodzakelijk is om te zorgen voor die decentrale productie.

Mijnheer Reekmans, het klopt dat het transport een federale materie is. Ook het sluiten van de kerncentrales is een federale materie. Ik werk wel mee aan het uitrustingsplan dat op federaal vlak wordt opgemaakt. Ik wil u herinneren aan de staten-generaal die Vlaanderen heeft gevraagd naar aanleiding van het gebrek aan zo'n uitrustingsplan. De opvolging daarvan is vorige week opnieuw daar geweest met die studie. Ik zal mijn opmerkingen nog deze week aan de federale overheid bezorgen.

De vraag van de heer Sanctorum was rechtstreeks aan de heer Bothuyne gericht. Ik laat het dus aan hem op daarop te antwoorden.

Mijnheer Penris, wat betrouwbare groene stroom betreft, bedoelt u wellicht dat zon en wind eerder onvoorspelbaar zijn. Van de zon kunnen we nog voorspellen wanneer die zal schijnen maar niet hoe hard. Wind valt nog moeilijker te voorspellen. Ik wil u er echter ook op wijzen dat er naast stoom- en gascentrales ook redelijk wat biomassacentrales mogelijk zijn die flexibel inpasbaar zijn in ons hele productiepark en die ook zouden kunnen samengaan met wind en zon.

Ik ben het met u eens dat elke bron die op een slimme manier kan zorgen voor hernieuwbare energie welkom is. Hernieuwbare energie hernieuwt zichzelf en heeft geen kost. De technologie om van die bron energie te maken heeft een kost maar die technologie wordt met de jaren goedkoper.

De heer Robrecht Bothuyne: Ik maak van deze slotopmerking gebruik om de vragen van de heer Sanctorum te beantwoorden. Het is inderdaad zo dat er in het verleden een aantal keuzes zijn gemaakt, een aantal ondoordachte keuzes. In paars-groene tijden heeft men beslist uit de kernenergie te stappen zonder daar de gevolgen aan te verbinden en te investeren in bijkomende alternatieve capaciteit en in een uitgewerkt net. We zullen dit onder deze regering, zowel op het Vlaamse als op het federale niveau, proberen te herstellen. We zullen dat, wat mijn fractie betreft, doen door in eerste instantie in te zetten op

bevoorradingzekerheid en zelfvoorziening. We willen niet afhankelijk worden van de meestal dure import uit het buitenland op piekmomenten. We willen geen enkele technologie uitsluiten om te voorzien in onze eigen energievoorraad. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Wilfried Vandaele tot mevrouw Joke Schauvliege, Vlaams minister van Leefmilieu, Natuur en Cultuur, over de besparingen bij het Nederlandse Letterenfonds en de gevolgen ervan voor de steunaanvragen door auteurs bij het Vlaams Fonds voor de Letteren

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, het Nederlands Letterenfonds wil niet dat auteurs zich nog tegelijkertijd in Nederland en Vlaanderen tot de fondsen kunnen richten voor werkbeurzen. Zij willen meer jonge auteurs stimuleren en willen niet dat de gevestigde auteurs meer dan vijfmaal een beurs aanvragen. Het resultaat daarvan zou een besparing met 30 procent moeten zijn.

De vrees in Vlaanderen is dat steeds meer Nederlandse gevestigde auteurs zich zullen richten tot het Vlaams Fonds voor de Letteren, met als gevolg een verdringing van onze eigen jonge auteurs. Ik wil geen paniek zaaien. We weten dat in het verleden de situatie omgekeerd was en dat heel wat Vlaamse auteurs zich tot Nederland wendden. Dat mag ook van Europa. Europa gaat uit van één Nederlandstalig gebied, los van de landsgrenzen. Europa wil ook geen discriminatie op basis van nationaliteit. Vanuit het oogpunt van taal- en cultuurpolitiek is dat trouwens een goede zaak. De plannen nu om uit te gaan van de woonplaats, vind ik persoonlijk een stap achteruit.

Er zijn afspraken tussen beide fondsen. Wanneer een auteur in Nederland en in Vlaanderen een beurs krijgt, dan zullen de kosten verdeeld worden. In 2011 was dat het geval voor 23 auteurs.

Minister, wat zal Vlaanderen doen, als de extra-instream van Nederlandse auteurs in het Vlaams Fonds er komt, om te vermijden dat dat ten koste gaat van onze eigen, jonge auteurs?

De voorzitter: Minister Schauvliege heeft het woord.

Minister Joke Schauvliege: Het klopt dat er vandaag afspraken zijn tussen het Vlaams Fonds voor de Letteren en het Nederlands Letterenfonds, dat een Nederlandstalige auteur bij beide fondsen een werkbeurs kan aanvragen. Stel dat beide ja zeggen, dan organiseert men een cofinanciering. Men kiest voor het hoogste bedrag en beide fondsen betalen een deel van de werkbeurs.

Het Vlaams Fonds voor de Letteren heeft vernomen dat er in Nederland fors is bespaard op de budgetten, en dat daardoor de werkbeurzen onder druk komen te staan. Er zal dus minder budget zijn. Ik heb daarover gesproken met ons Vlaams Fonds voor de Letteren. We zullen nu drie stappen zetten. Ik zal daarover mijn Nederlandse collega, Halbe Zijlstra, aanspreken. Ik zie hem binnenkort en dit is een van de punten die ik met hem zal bespreken. In Nederland zijn er verkiezingen in het najaar, dus zullen we dit ook verder moeten bespreken met de nieuwe regering om uit te zoeken hoe we verder zullen werken.

Er is ook een engagement van de commissie Cultuur naar aanleiding van de hoorzitting van het Vlaams Fonds voor de Letteren, dat de voorzitter van de Interparlementaire Commissie (IPC) van de Nederlandse Taalunie, de heer Johan Verstreken, dit op de agenda van de IPC zal zetten. Zo kan daarover worden gepraat door de parlementsleden.

Het Vlaams Fonds is in samenspraak met het agentschap Kunsten en Erfgoed aan het uitzoeken of het reglement moet worden aangepast, zodat we op de een of andere manier meer aandacht kunnen hebben voor onze auteurs die zo'n werkbeurs aanvragen.

Dat zijn drie pistes die we bewandelen om ervoor te zorgen dat onze auteurs niet de dupe worden van besparingen in Nederland.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, ik en mijn partij zijn grote voorstanders van de samenwerking tussen Nederland en Vlaanderen. Ik heb altijd betreurd dat er een eigen Vlaams Fonds is ontstaan in de jaren 90, terwijl er in Nederland al sinds de jaren 60 fondsen bestonden. In 1980 is er een Taalunieverdrag gemaakt, waarin Nederland en Vlaanderen hebben afgesproken dat we zouden samenwerken en zoveel mogelijk samen zouden doen in het beleid en de beslissingen op het gebied van taal en letteren. Het ontstaan van dat Vlaams Fonds heb ik altijd een beetje jammer gevonden, als een vorm van misplaatste territoriumdrift.

Er zijn inderdaad afspraken tussen de beide fondsen, en dat is ook goed. Op die manier kan men ook werken. Maar vandaag zien we weer hoe broos dergelijke afspraken zijn. Het volstaat dat een van de partijen een beslissing neemt, en de andere partij zit met de gebakken peren.

Het Taalunieverdrag vraagt samenwerking. Ik heb het gevoel dat er niet eens overleg is geweest tussen de fondsen. Minister, er is dus geen enkel overleg is geweest tussen minister Zijlstra en uzelf?

De voorzitter: De heer Caron heeft het woord.

De heer Bart Caron: Mijnheer Vandaele, zoals steeds stelt u een intelligente actuele vraag. Vreemd genoeg ben ik net als u een groot voorstander van een culturele samenwerking met Nederland en van het versterken van elkaar waar we dat kunnen doen. Ik hoop dat de samenwerking niet dezelfde weg op gaat zoals met de Hedwigepolder, maar het begint steeds meer dat karakter te krijgen.

Er is ook al bespaard op de budgetten van de Nederlandse Taalunie. Nu is er het verhaal van het Vlaams Fonds voor de Letteren. Minister, ik vraag u om in uw volgende gesprek met minister Zijlstra eens goed van katoen te geven. Straks blijft er alleen nog ellende over in de samenwerking met Nederland, en dat vind ik jammer. Ik pleit ervoor om daartegen te protesteren, des te meer omdat het voorbeeld van de letteren ook geldt voor pakweg het theater, het muziektheater en het concertwezen. Gezelschappen van bij ons die vaak coproduceren, klagen ook dat de Nederlandse budgetten zo ernstig dalen dat die samenwerking in het gedrang komt. Het gaat ten koste van de kunstenaars.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Minister, wat vandaag gebeurt met het Vlaams Fonds voor de Letteren zal waarschijnlijk ook gebeuren op een aantal andere culturele domeinen.

Als dat gesprek er komt, dan is het aangewezen om niet alleen te spreken over het precieze probleem dat zich vandaag voordoet door de besparingen op dat Nederlands Letterenfonds en de gevolgen daarvan voor onze Vlaamse auteurs. Ik pleit ervoor om het debat dat u zult hebben met uw Nederlandse collega, open te trekken en systematisch te bekijken welke andere deeldomeinen van cultuur getroffen zouden kunnen worden door een bijkomende besparing in Nederland en wat de gevolgen daarvan zouden kunnen zijn in Vlaanderen.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Wim Van Dijck: Voorzitter, ook ik moet via de pers vernemen dat Nederland bespaart, ook op het Nederlands Letterenfonds, en dat de dubbele aanvraagmogelijkheid verdwijnt. Dat mag er toch niet toe leiden dat we in een situatie terechtkomen dat het Nederlands Letterenfonds de Nederlandse auteurs gaat subsidiëren en het Vlaams Fonds voor

de Letteren alleen de Vlaamse auteurs. Als ik de directeur van het Vlaams Fonds voor de Letteren hoor pleiten voor beschermende maatregelen en nu ook de minister zegt dat we eens moeten nadenken of we door de Nederlandse demarche de Vlaamse auteurs niet uit de wind moeten zetten, dan denk ik dat we een slechte weg bewandelen. Ik pleit ook voor dringend overleg met de Nederlandse collega. Het zou er zeker niet mogen toe leiden dat we nu tot twee gescheiden werelden komen, want daar zijn we zeker geen voorstander van.

De voorzitter: Mevrouw Idrissi heeft het woord.

Mevrouw Yamila Idrissi: Minister, ongeveer een jaar geleden, meer bepaald op 30 juni 2011, stelde ik u een vraag om uitleg over de gevolgen van de besparingswoede in Nederland voor de Vlaamse cultuurinstellingen. Ik heb toen gevraagd om een impactstudie te maken om per sector te kijken wat de nadelige gevolgen daarvan zullen zijn. Ik heb toen als antwoord van u gekregen: “Ik voel me niet geroepen om daar een studie aan te wijden of dat allemaal te laten doorlichten.”

Vandaag toont de problematiek van het Vlaams Fonds voor de Letteren en het Nederlands Letterenfonds aan dat het echt wel nodig is om per deelgebied te bekijken wat er op ons afkomt en hoe we daar adequaat op kunnen reageren, want anders gaan we naar een evident terugplooiën op onszelf. Ik denk niet dat dat de bedoeling is.

U stelt terecht dat u overleg zult hebben met uw collega en dat het belangrijk is wat de nieuwe verkiezingen in Nederland zullen brengen. Tijdens de hoorzitting vorige week hebben de mensen van Vlaams Fonds voor de Letteren ons gezegd dat het weinig zoden aan de dijk zal zetten omdat men met een zeer vergaande ‘verfondsing’ zit in Nederland. Ik wil er toch voor pleiten, en herhaal mijn vraag van vorig jaar, om te gaan voor een dergelijke impactstudie.

Minister Joke Schauvliege: Collega’s, ik wil een aantal zaken duidelijk stellen. Men moet altijd een onderscheid maken tussen enerzijds iets dat is vastgelegd in een verdrag en dat door beide partijen die deel uitmaken van dat verdrag, moet worden uitgevoerd, en anderzijds een soort overeenkomst die is afgesloten tussen twee fondsen. Het is niet de beslissing van de staatssecretaris of de minister van Nederland om te beknibben op de werkbeurzen, het is een autonome beslissing van het Nederlands Letterenfonds. Wel heeft de overheid aan het Letterenfonds gezegd dat het 30 procent minder krijgt, maar het fonds zelf heeft beslist om die 30 procent vooral te laten doorwerken op de werkbeurzen. In die zin is er inderdaad, mijnheer Vandaele, geen rechtstreeks signaal van de staatssecretaris of de minister naar mij gekomen, zeggende dat men 30 procent gaat besparen op de werkbeurzen.

Het is al vaak in het overleg met staatssecretaris Zijlstra aan bod gekomen, mevrouw Idrissi. Laten uitschijnen alsof dat niet zo zou zijn, klopt helemaal niet. Ik zie mijn collega vaak, zeker in het kader van de Nederlandse Taalunie. Daar hebben wij bijvoorbeeld afspraken gemaakt dat de besparingen die zijn doorgevoerd, niet 30 procent zijn, maar slechts 5 procent. Op die manier hebben we een wederzijds akkoord om de budgetten af te stemmen op wat ook in Vlaanderen is doorgevoerd. Een en ander hebben we absoluut kunnen rechtekken omdat er een verdrag is, een duidelijke afspraak, tussen Nederland en Vlaanderen over hoe die budgetten eerlijk worden verdeeld en wie welke inbreng heeft.

De vergelijking die is gemaakt met de Hedwigepolder, gaat absoluut niet op. Ik heb vorige vrijdag de Operadagen in Rotterdam geopend als Vlaams minister van Cultuur omdat daar acht organisaties van ons prominent op aanwezig waren. Dit is bijzonder gemaakt. Op die manier heb ik heel veel contacten in Nederland, ook met het culturele veld.

Mevrouw Idrissi, via onze steunpunten kunnen we de impact van een aantal beslissingen in Nederland inschatten en weten we hoe we daarop moeten anticiperen.

Het blijft natuurlijk altijd een autonome beslissing van Nederland wat ze met hun cultuurbudget doen, zeker als er geen verdrag of duidelijke afspraak bestaat tussen Nederland

en Vlaanderen. Als Vlaams minister kan ik mijn collega moeilijk de les spellen en zeggen in welke zin zij besparingen moeten doorvoeren.

Als er duidelijke afspraken zijn in een verdrag moeten die worden nageleefd. Aan de andere kant moeten we goed met elkaar praten wanneer er beslissingen worden genomen die impact hebben. Dan moeten we bekijken hoe we tot oplossingen kunnen komen. Dat is wat we nu gaan doen met de werkbeurzen. Vanuit het Vlaams Fonds voor de Letteren zullen we bekijken hoe we daar verder mee omgaan. Ik heb in ieder geval begin juni een gesprek gepland met Halbe Zijlstra.

De heer Wilfried Vandaele: Minister, ik beschik over andere informatie. Ik heb gehoord dat de minister wel degelijk concrete instructies heeft gegeven aan het Nederlands Letterenfonds over de besparingen. Mevrouw Idrissi, dat plaatst natuurlijk een kanttekening bij uw bedenking dat het om een verfondsing gaat en dat de politiek op afstand staat. In dit dossier blijkt dat de minister wel degelijk de knip op de portefeuille wil zetten, met alle gevolgen vandien.

Minister, er is tot op heden geen overleg gepleegd met u. Het zijn vijgen na Pasen. Ik vind dat een schending van het Taalunieverdrag. Ik vind het bijzonder jammer. Men moet samenwerken en een gezamenlijk beleid uitstippelen, maar men komt er niet eens toe om te overleggen. Dat is bijzonder jammer.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Philippe Muyters, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport, over de recente omzendbrief inzake het aantal bouwlagen in de Vlaamse Rand en de toepasselijkheid van het decreet Wonen in Eigen Streek

De voorzitter: De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy: Voorzitter, minister, collega's, mijn vraag heeft betrekking op de Vlaamse Rand en de omzendbrief die vorige week werd goedgekeurd door de Vlaamse Regering in verband met een ingewikkelde kwestie die in de Vlaamse Rand enorme mogelijkheden biedt, maar ook enorme problemen kan geven. Nu mag men in de Vlaamse Rand maximaal twee woonlagen hebben, maar in het kader van het Vlaams Strategisch Gebied rond Brussel (VSGB) en de omzendbrief mag men één of twee bouwlagen meer hebben. Het zijn echter de gemeenten die daartoe het initiatief moeten nemen. U hebt nu een reglementair kader uitgevaardigd waarbinnen de gemeenten dat mogen doen.

Nu, de toepassing van het decreet Wonen in Eigen Streek houdt in dat men een band met de gemeente moet hebben indien men een overdracht doet, indien men een koper is van een bepaald goed, grond of woning. De vraag is of in de toekomst, als men het aantal bouwlagen van appartementen verhoogt, iemand die daar koopt een band met de gemeente moet hebben. Dat is natuurlijk heel belangrijk omdat daardoor het wonen in eigen streek bevorderd wordt. Het wonen in eigen streek via de woonuitbreidingsgebieden heeft namelijk niet veel zin, omdat er nog nauwelijks zijn.

Dit kan aanleiding geven tot enorme discussies. Minister, biedt de omzendbrief juridisch voldoende garanties dat diegenen die in de toekomst een appartement willen kopen in een tweede en derde bouwlaag dat kunnen en niet worden teruggefloten door de provinciale beoordelingscommissie? Zijn er, met andere woorden, voldoende juridische garanties? Gaat het over bestaande of nieuwe appartementen?

De voorzitter: Minister Muyters heeft het woord.

Minister Philippe Muylers: Ik wil even duidelijk maken wat de omzendbrief is. De omzendbrief geeft een kader aan de gemeenten uit de Rand die eventueel uit eigen wil zouden willen toelaten een of twee extra lagen te bouwen aan bestaande woningen. Het is dus geen in de plaats treden van gelijk welke wet. De omzendbrief geeft een referentie, een omgevingskader dat die extra bouwlagen mogelijk maakt voor gemeenten die dat willen. Het is gebaseerd op een studie die indertijd ook heeft geleid naar het VSGB. Uiteraard blijven alle voorschriften gelden die gelden voor een goed ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP). Ook blijven alle andere decreten geldig.

Zo blijft artikel 5.3.1 van het Grond- en Pandendecreet gelden. Ik antwoord u dus dat artikel 5.3.1 van het Grond- en Pandendecreet – dat de kern is van wonen in eigen streek – uiteraard blijft gelden voor de nieuwe RUP's die in uitvoering van deze omzendbrief kunnen worden opgemaakt. De garanties in het Grond- en Pandendecreet blijven dus van kracht. U weet dat het decreet en wonen in eigen streek een bevoegdheid is van minister Van den Bossche. Met deze omzendbrief bieden wij de mogelijkheid aan om één of twee verdiepingen bij te bouwen, weliswaar met respect voor het decreet.

De heer Eric Van Rompuy: Ik vind dit een dubbelzinnig antwoord. Ik neem niet u, maar wel de Vlaamse Regering dat kwalijk. Wij zullen voor enorme problemen komen te staan. De inbreiding in de dorpskernen zal gebeuren dankzij de verhoging van de bouwlagen. Mensen die een appartement willen verkopen, kunnen dat eigenlijk enkel aan mensen met een band met de gemeente, gezien de decreetgeving over wonen in eigen streek. Men weet niet hoe die dorpskernen er zullen uitzien, en dat zal voor enorme problemen zorgen. Men zou digitale kaarten moeten hebben waarop men kan zien waar de verhoging mag en waar niet. Een algemene mogelijkheid zal aanleiding geven tot enorm veel discussies.

Wij zijn tegenstanders van hoogbouw. De heer Demesmaeker en ik hebben daar in het verleden enorme problemen mee gehad. In het kader van VSGB-1 wordt een verhoging toegelaten. Wij moeten op juridisch vlak wel zeker zijn dat wij niet in dezelfde situatie verzeilen als het geval was toen het decreet pas was goedgekeurd en er grote problemen waren met de woonuitbreidingsgebieden in de 27 Vlaamse gemeenten. Als de Vlaamse Regering geen juridische klaarheid schept, zullen wij gigantische communautaire discussies krijgen.

De voorzitter: De heer Van Der Taelen heeft het woord.

De heer Lukas Van Der Taelen: Voorzitter, minister, collega's, ik sluit mij graag aan bij de laatste opmerkingen van de heer Van Rompuy. Ik krijg sterk de indruk dat wij ons in een juridische jungle begeven, waarbij de duidelijkheid weg is. Ik herinner mij de heroïsche discussies over het Grond- en Pandendecreet. Toen zorgde die onduidelijkheid ervoor dat een groot deel van de bevolking zelfs niet meer wist wat haar rechten waren. Er waren mensen die zelfs dachten dat zij hun huis niet aan om het even wie mochten verkopen, hoewel dat wél het geval was. Ik vraag u dus dat de Vlaamse Regering daarover duidelijke regels communiceert. Zolang dat niet gebeurt, staat de deur niet alleen open voor grote onduidelijkheid, maar ook voor opmerkingen van onze perfide tegenstanders over het intolerante Vlaanderen, waar de vrijheid om een woning te kopen en te verkopen wordt betuigd.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, minister, collega's, ik heb twee bemerkingen. Minister, u begeeft zich op glad ijs. Door de mogelijkheid te creëren dat de bouwlagen worden verhoogd, werkt u de verstedelijking en de verbrusseling alleen maar in de hand. De heer Van Rompuy wees in het verleden al op die gevaren. Van een N-VA-minister hadden wij dat nooit verwacht. Bovendien is er de juridische onduidelijkheid. De bepalingen van het Grond- en Pandendecreet gelden, maar u zegt dan dat dit een bevoegdheid van uw collega is. Zo blijven wij in de Rand maar rondjes draaien. De ene wijst naar de andere. Ik denk dat u

met die omzendbrief een fundamentele fout hebt gemaakt, want zo werkt u de verstedelijking van de streek in de hand. Zo wijkt u af van het ruimtelijkeordeningsbeleid dat in de jaren 70 in de streek is gevoerd en een politiek geïnspireerd beleid was. U voert een heel ander politiek ruimtelijkeordeningsbeleid.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Ik deel de vrees van een aantal collega's uit het Brusselse en de Rand, vanwege de juridische onduidelijkheid. Ik vrees ook enigszins voor windowdressing: we gaan eigenlijk zeggen aan mensen dat ze niet bezorgd moeten zijn, dat het wonen in eigen streek wordt gegarandeerd, terwijl we dat juridisch moeilijk hard kunnen maken. Ik vind dus dat we daar heel goed mee moeten oppassen.

Minister, we hadden het deze ochtend nog in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand over de grote internationalisering van de Rand en de uitdagingen die op ons afkomen met betrekking tot de capaciteitsproblemen in het onderwijs en de welzijnsvoorzieningen. We moeten er dus voor zorgen dat we alles goed afbakenen en juridisch bewaken op het vlak van de ruimtelijke ordening. We moeten er ook voor zorgen dat we dit ook beleidsmatig aankunnen, dat we voorbereid zijn op die bevolkingsaan groei die er hoe dan ook zal zijn.

De voorzitter: De heer Demesmaeker heeft het woord.

De heer Mark Demesmaeker: Ik denk dat de omzendbrief op de eerste plaats de gemeenten een instrument biedt om werk te maken van het recht op wonen in eigen streek. Mijnheer Van Hauthem, ik wil toch een en ander nuanceren. Op het eerste gezicht zijn de uitdagingen in de Rand natuurlijk tegenstrijdig. Enerzijds moet de open ruimte worden bewaard, moet de Groene Gordel worden behouden, en als het even kan versterkt. Men moet de mogelijkheden beperken om nieuwe woongebieden aan te snijden. Anderzijds moet men ervoor zorgen dat wonen in de Vlaamse Rand betaalbaar blijft, door in een voldoende groot aanbod te voorzien. Daar wordt een antwoord op geboden door de koppeling tussen de bepalingen met betrekking tot wonen in eigen streek en de kwestie van de bouwlagen. Gelukkig is het geen hoogbouw: het gaat over een verhoging met twee bouwlagen.

Minister, ik vond uw antwoord vrij duidelijk, maar ik kan me natuurlijk voorstellen dat het voor de betrokken gemeenten nog eenvoudiger kan, doordat de Vlaamse overheid zou stellen dat voor elk dergelijk planningsinitiatief dat ze nemen, het wonen in eigen streek van toepassing is. Vandaag kunnen gemeenten dat zelf stellen, door een gemeentelijk reglement. Bij mijn weten is op dit moment nergens een dergelijk gemeentelijke reglement uitgewerkt en van toepassing. Mijnheer Van Rompuy, misschien moeten we dat inderdaad toch eens nader bekijken in de bevoegde commissie, de commissie Wonen.

Minister Philippe Muylers: Ik heb de indruk dat niet iedereen dit begrijpt, maar misschien komt dat omdat men niet altijd even nauwgezet luistert. Ik wil dus nogmaals een en ander duidelijk stellen. Ik heb gezegd dat de omzendbrief de wetgeving niet wijzigt. Ook vandaag kunnen er bouwlagen worden toegevoegd, door middel van een ruimtelijk uitvoeringsplan. Wat we doen met onze omzendbrief, is daar een kader voor scheppen. Daarin stellen we ook duidelijk waar dat niet en waar dat wel kan, en over hoeveel lagen het voor ons kan gaan, op basis van een studie. Die studie beperkt daardoor het aantal mogelijkheden.

Ik dacht ook duidelijk te hebben gemaakt dat artikel 5.3.1. van het Grond- en Pandendecreet wel degelijk van toepassing is. Het wonen in eigen streek is dus decretaal van toepassing. Een omzendbrief wijzigt zoiets niet.

Mijnheer Van Hauthem, u zei dat die twee punten niet duidelijk zijn. Ik dacht dat ik dat duidelijk had gemaakt, maar soms is herhaling een goede zaak, en dus stel ik dat bij dezen toch nog eens duidelijk.

Mijnheer Van Rompuy, ik begrijp uw vraag om over het GIS te spreken. Ik wil daar één ding over zeggen. Als Vlaamse overheid moeten we doen wat we kunnen doen. Ik ben echter een

voorstander van subsidiariteit ter zake, net als u, denk ik. Daarmee bedoel ik dat wat gemeentelijk kan gebeuren, daar moet gebeuren. Wat beter kan op Vlaams niveau, moeten wij op Vlaams niveau doen. We moeten dat ook kunnen doen. De plannenregisters en de vergunningenregisters bestaan op gemeentelijk niveau. Als die dingen in elkaar worden geschoven, dan zal dat, in combinatie met wat Vlaanderen wél zou kunnen doen, uitsluitel moeten kunnen geven over de vraag over welk perceel het wel gaat en over welk perceel niet. Op Vlaams niveau zullen we dat niet kunnen, maar ter zake moeten we uitkijken naar een praktische oplossing, samen met de steden en gemeenten, en moeten we zien tot waar we kunnen komen.

De heer Eric Van Rompuy: Ik ben het eens met de heer Demesmaeker: het gaat over één of twee bouwlagen, niet over hoogbouw. Dat is nodig voor inbreiding. Er is immers geen ruimte meer om te wonen. De gemeenten moeten een juridisch kader hebben waardoor ze, als er een derde en een vierde bouwlaag wordt bijgebouwd in appartementen en die appartementen worden verkocht, aan de eigenaars kunnen zeggen dat die niet mogen verkopen aan iemand die geen binding heeft met de gemeente.

Dat is dus verregaand, zeker in de Rand. Het impliceert eigenlijk beperkingen op het gebied van de vrijheid van verkoop, maar we kunnen niet anders, het decreet Wonen in Eigen Streek is voor een stuk een beperking van die vrijheid en van het eigendomsrecht, het is daardoor geconditioneerd.

Als wij geen juridisch kader hebben om het decreet afdwingbaar te maken, dan kunnen de gemeenten dat niet aan. We hebben de kaarten niet, we weten niet wat de dorpskern is en welke straten daarvoor in aanmerking komen. Op dit ogenblik is het planningsproces nog altijd bezig op gemeentelijk vlak, maar ik zou aan de regering echt willen vragen om duidelijkheid te scheppen, zowel wat uw bevoegdheden als wat die van minister Van den Bossche betreft. Dit is geen kritiek op een minister, maar we kunnen dit niet aan als gemeente. We gaan de komende maanden naar een juridische en ook naar een communautaire oorlog.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van mevrouw Annick De Ridder tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over het opstarten van de geschillenprocedure met Nederland in het dossier van de Hedwigepolder

De voorzitter: Mevrouw De Ridder heeft het woord.

Mevrouw Annick De Ridder: Voorzitter, minister-president, de saga van de Hedwigepolder is inmiddels al zeven jaar bij iedereen gekend – al langer eigenlijk, want de onderhandelingen over de verdragen gaan er nog aan vooraf.

U hebt heel lang heel veel geduld getoond, minister-president. Eerst wou u horen wat het alternatief was van de Nederlandse regering. Dan wou u weten wat de reactie was van de Europese Commissie op dat alternatief. Na die vernietigende reactie wachtte u af wat de reactie van Nederland zou zijn op de reactie van de Europese Commissie op het alternatief. Uiteindelijk stellen we vast dat staatssecretaris Bleker met een finaal alternatief naar voren is gekomen dat niet op een meerderheid in de Tweede Kamer kon rekenen.

Dat was voldoende, minister-president, om ook een einde te maken aan uw eeuwige – zo leek het wel – geduld. U hebt inmiddels de geschillenprocedure opgestart. Die houdt in dat we zes maanden zullen spreken met elkaar om dan, hopelijk tegen eind 2012 – begin 2013, een scheidsrecht op te richten.

Dat klinkt allemaal mooi, maar u hebt hierbij één groot probleem: u hebt geen gesprekspartner. De Nederlandse regering, demissionair, reageert eerder geamuseerd. Ze zegt dat het een interessante en boeiende puzzel is en dat ze niet genoodzaakt is om daar onmiddellijk op te reageren. De Tweede Kamer zegt op haar beurt dat ze geen stappen zal zetten zolang ze demissionair is. U hebt met andere woorden geen onmiddellijke gesprekspartner in dat goedbedoelde zes maanden durende overleg dat nu werd opgestart.

Ik vind dit alles heel verontrustend omdat we voor 2014 onze onderhoudsbaggerwerken van de Schelde opnieuw vergund moeten krijgen, dat weet u.

Hoe zult u dit aanpakken? Hoe zult u zich positioneren tegenover de Nederlandse regering? Zult u met heel welbepaalde timings en schadeberekeningen staan zwaaien om haar te dwingen positie in te nemen in de gesprekken?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, dames en heren, mevrouw De Ridder, wat de problematiek betreft van de verdragen met Nederland over de haven van Antwerpen en de Schelde, wil ik nog eens in herinnering brengen dat de Schelde is uitgediept, 13,1 meter tijongebonden. Dat is een heel goede zaak die vandaag nog in de media is gekomen. Natuurlijk moeten we ervoor zorgen dat de onderhoudsbaggerwerken ook tijdig kunnen plaatsvinden.

Het is zo dat we Nederland de tijd hebben gegeven om een alternatief uit te werken dat door Europa en het Nederlands parlement als evenwaardig zou worden beschouwd om daarover dan een gesprek te starten. Dat is niet gebeurd. We hebben dan meteen artikel 10 van het verdrag in werking gesteld. In dat artikel, dat u vermoedelijk ook kent, staat heel duidelijk dat er eerst een periode van zes maanden is om te onderhandelen en te bekijken of we er op die basis uit kunnen geraken. Dan zal een scheidsrecht, een arbiter, de zaak bekijken en beslechten. Wij hebben Wivina Demeester aangeduid als hoofdonderhandelaar om de kwestie nu verder te bekijken, maar er zullen nog andere mensen aan toegevoegd worden.

U denkt toch niet dat ik iets te maken zou hebben met de val van de Nederlandse regering? Ik ben er ook maar getuige van dat het een element is dat een extra moeilijkheid vormt voor dit dossier.

Er is een onderhandelingsteam opgesteld langs Vlaamse kant. Ik heb begrepen dat men dat ook zal doen langs Nederlandse kant. De periode is gestart op 22 mei en loopt af op 22 november van dit jaar. Als er tegen dan geen duidelijke standpuntbepaling van Nederland is, dan zal het gerecht een uitspraak doen. Ik denk dat het goed is om het op die manier aan te pakken.

Mevrouw De Ridder, ik heb in het verleden ook al een aantal van uw acties aangehaald. Bij mijn weten hebben al die acties niet het resultaat gehad dat u gewenst had.

Mevrouw Annick De Ridder: Minister-president, ik verwijt u natuurlijk niet de Nederlandse regering te hebben laten vallen – dat zou u toch iets te veel macht toedichten. Ik verwijt u wel te lang te hebben gewacht. We zitten tegen de deadline van 2014 aan. Zoals u zelf zei, zijn we al zeven jaar aan het wachten op een alternatief van Nederland. U had dit alles kunnen vermijden door veel sneller in gang te schieten, door veel sneller de geschillenprocedure op te starten, zodat we nu niet nog zes maanden hadden moeten palaveren met een in ontslag zijnde regering enzovoort.

Minister-president, ik heb een bijkomende vraag. Hebt u al een gesprekspartner langs Nederlandse zijde? U covert uiteraard de Vlaamse zijde. Hebt u al weet van een Nederlandse gesprekspartner? Ik heb ook geen antwoord gekregen op de vraag of u eindelijk een kostenraming voor de schade opmaakt als we geen baggerwerken kunnen uitvoeren en terug naar de jaren 90 gekatapulteerd kunnen worden.

De voorzitter: De heer Peeters heeft het woord.

De heer Dirk Peeters: Voorzitter, minister-president, die zes maanden extra tijd is de voorbije week ingegaan. Mevrouw Demeester is aangeduid als onze pion in de onderhandelingen. Ik kom terug op de basishouding die we in dit parlement kamerbreed hebben goedgekeurd: ecologie, economie en veiligheid worden aan elkaar gekoppeld.

Mijn vraag is heel concreet: blijft het mandaat van de onderhandelaars binnen deze contouren of wordt er een opening gecreëerd? Het zou volgens mij een heel gevaarlijke piste zijn als de afspraken te elfder ure op de helling komen te staan.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Voorzitter, ik wil het eerst hebben over de hoogdringendheid. De minister-president en ik kwamen elkaar vorige woensdag in de wandelgangen tegen en we vroegen ons af waar mevrouw De Ridder bleef met haar vraag. De geschillenprocedure was natuurlijk al voor vorige week woensdag aanhangig gemaakt. Ik schrik ervan dat u vandaag pas uw vraag stelt. (*Opmerkingen van mevrouw Annick De Ridder*)

Dat zal inderdaad de hoogdringende reden zijn geweest.

Minister-president en mevrouw De Ridder, ik wil mijn standpunt hier nog eens herbevestigen. Wij hebben geen keteloorlogen nodig, wij hebben geen mosseloorlogen nodig, wij hebben de Zeeuwen als goede burens nodig. Als wij verder willen gaan met het goede nabuurschap dat wij met de Zeeuwen hebben, moeten wij de Zeeuwse gevoeligheden respecteren. Ik kan dat niet blijven herhalen. Die mensen zijn gevoelig voor ontpolderingsvraagstukken. Trouwens, mevrouw Peijs, die in een ander leven andere standpunten innam, is, sinds ze Commissaris van de Koningin in Zeeland is geworden, gaan verdedigen wat de Zeeuwen vragen. ‘Luctor et Emergo’: ik vecht en ik blijf bovendien. Respecteer ons droge land.

De voorzitter: De heer Vandaele heeft het woord.

De heer Wilfried Vandaele: Mijnheer Penris, u moet toch weten dat het de Zeeuwen zijn die precies het natuurherstel als voorwaarde hebben geëist. Dit terzijde.

We hebben hier ook al vaker gezegd dat afspraken gehonoreerd moeten worden. Pacta sunt servanda, en voor mij mag Vlaanderen zich tegenover Nederland gerust wat assertiever opstellen. Maar als er een moment is waar we nog een beetje geduld kunnen oefenen, dan is het wel nu met de ontslagnemende Nederlandse regering.

Minister-president, u gedraagt zich wijs in dit dossier. Als ik sommige vooraanstaande Nederlanders hoor – vorige week nog, u was er ook –, heb ik toch het gevoel dat ze van plan zijn om die afspraak na te komen en er ook mee verveeld zitten als het niet zou gebeuren.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Mevrouw De Ridder heeft een punt. Ik begrijp u, mijnheer Penris, maar goed nabuurschap betekent ook dat overeenkomsten worden gerespecteerd langs beide zijden. Uiteindelijk zie ik ook met lede ogen aan dat een deel van West-Vlaanderen, namelijk de polder achter het Zwin, ontpolderd wordt. Dat zit ook in het totaalpakket. Wij komen onze afspraken na. Ik ga ook heel graag naar Nederland, mijnheer Penris. Ik doe ook graag zaken met hen, maar ik let toch altijd op dat ik op voorhand betaald ben. Los daarvan, moeten we ervoor zorgen dat de overeenkomsten worden gerespecteerd. Goede vriendschap en goede zakenrelaties zijn ook gebaseerd op het respecteren van afspraken. Dat we die afspraken tijdig afdwingen, vind ik maar een normale zaak.

Minister-president Kris Peeters: Ik wil nog eens in herinnering brengen dat er, toen er nog niet gestart was met de uitdieping van de Schelde, ook werd gezegd dat er niets van zou komen en dat we de oorlog zouden moeten verklaren enzovoort. We zijn rustig gebleven, de Schelde is uitgediept en zal op dat niveau uitgediept blijven.

Mijnheer Peeters, het is zo: ‘pacta sunt servanda’. Wij vragen de uitvoering van het verdrag, ook al omdat wij al heel wat investeringen hebben gedaan. Wij zijn altijd bereid geweest om te spreken over alternatieven die gelijkaardig zijn qua natuurlijkheid en die de zegen krijgen van Europa. Dat standpunt kunt u ook innemen, denk ik. Dat alternatief is aangeboden, maar de Tweede Kamer heeft dat verworpen.

Mijnheer Penris, de vorige Commissaris van de Koningin, de heer van Gelder, heeft op een bijeenkomst in Hotel Errera gezegd – zoals de heer Vandaele hier ook herhaalt – dat hij er in die functie uitdrukkelijk aan heeft meegewerkt om de natuurlijkheid vanuit Zeeland mee in de discussie te brengen. De geschiedenis heeft haar rechten.

Mijnheer Sabbe, we moeten dat uitvoeren, maar resultaten behalen we altijd met overtuiging en wat geduld, soms iets te veel geduld.

Mevrouw De Ridder, de problematiek van de schadevergoeding zullen wij natuurlijk op tafel leggen, maar nu zitten we in een fase van onderhandeling. De onderhandelingsteams worden vastgesteld. In Nederland is er een regering van lopende zaken. Dat is een beetje delicaat. Maar men weet in Nederland dat, als er op 22 november geen akkoord is – tenzij wij akkoord gaan om het nog te verlengen, wat zeker niet het geval is – het scheidsgerecht een uitspraak zal doen. Dat staat in het verdrag. U kunt zeggen dat we nog zes maanden gaan talmen, maar in artikel 10, paragraaf 1, is dat zo expliciet opgenomen. Als we zeggen ‘pacta sunt servanda’, moeten we natuurlijk zelf het verdrag respecteren en opvolgen.

Mevrouw Annick De Ridder: Het is een goede zaak dat u eindelijk stelt dat u de schadeclaims op tafel zult leggen, dat die aan Nederland zullen worden bezorgd tijdens die onderhandelingsprocedure, minister-president. We werken met verdragen die moeten worden nageleefd, maar er moeten in dit land ook vergunningen worden aangevraagd. Ik zou niet graag de verantwoordelijkheid bij u moeten leggen als we in 2014 vaststellen dat er om de 3, 4, 5, 6 weken opnieuw 50 centimeter zand opgehoopt ligt in die vaargeul. Maar ik ga ervan uit dat dat niet nodig zal zijn als ik u zo bezig hoor.

Mijnheer Penris, op twee benen dansen is meestal grappig om te zien in uw geval, tot het gênant wordt. U kunt niet tegelijkertijd pleiten voor een verdere verdieping van de Schelde naar 14,5 meter en de naleving van de huidige verdragen weigeren. Houd daar alstublieft mee op. Denk ook mee aan de Scheldeverdieping zoals ze nu is genegotieerd. ‘Pacta sunt servanda’ geldt ook in deze kwestie.

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Joris Van Hauthem tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de verklaringen van de minister-president betreffende het gebrek aan vooruitgang inzake de staatshervorming, de nieuwe Financieringswet en het relancebeleid op het federale niveau

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, u bent blijkbaar, luidens een artikel in Le Soir, nogal ongerust over de vraag of we voor 2014 wel tot een afronding zullen komen van de staatshervorming. De eerste fase is nu bezig.

U maakt zich vooral ongerust over de traagheid waarmee de akkoorden voor de Financieringswet in teksten worden gegoten. U maakt zich ongerust over de Financieringswet. U zegt dat daarin nog geen vooruitgang is geboekt, dat het nog allemaal moet worden beslist op het federale vlak. U maakt zich ook zorgen over de responsabiliseringsbijdrage voor de pensioenen van de ambtenaren. U zegt dat wij al drie maanden geleden technische fiches hebben overgemaakt aan de federale overheid en dat wij

niets meer hebben gehoord. Over de pensioenbijdragen voor onze ambtenaren zegt u dat er een technisch probleem is en dat u niets hoort van minister Van Quickenborne. Die zegt vandaag: “Dat is niet waar. Gij liegt, Peeters, want gij waart op het Overlegcomité van 9 mei jongstleden en daar zijn de puntjes op de i gezet.” De een verwijt dus de andere.

Minister-president, ziet u die hele staatshervorming nog wel zitten? Want als het niet rond geraakt voor 2014, zitten we natuurlijk met een probleem. Ik zou graag eens uw mening daarover horen. U zegt dat u zich ergert aan de wet der traagheid. Wat als het niet rond geraakt? Wat is uw deadline? Trekt u er ook conclusies uit voor het geheel van de staatshervorming? Minister-president, ik moet u niet vertellen dat als er niet een akkoord is over alles, er een akkoord is over niets.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, mijnheer Van Hauthem, ik ben voor de zesde staatshervorming. Ik zal er alles aan doen om die in Vlaanderen zo snel mogelijk te implementeren en voor Vlaanderen met die bijkomende bevoegdheden een goed beleid te voeren.

U citeert uit dat interview een aantal dingen. Ik maak mij inderdaad zorgen omdat het een zo brede staatshervorming is, met zo veel aspecten. Wij moeten dat zeer grondig voorbereiden. Men zegt bijvoorbeeld dat er minstens duizend ambtenaren van het federale niveau naar Vlaanderen komen. Dat zijn enorme pakketten, niet alleen qua bevoegdheden maar ook qua personeel. We moeten dat grondig voorbereiden.

We hebben, op basis van de informatie die we toen hadden, fiches gemaakt. Ik heb er met Elio Di Rupo over gesproken. Ik heb hem gevraagd of wij zijn fiches ook kunnen krijgen, zodat we ze kunnen samenleggen. Ik heb nog altijd geen fiches gekregen. Wij hebben in de Vlaamse administratie iemand aangeduid voor de coördinatie en implementatie van het een en het ander. Ik heb gevraagd of het mogelijk is om op het federale niveau ook zo'n coördinator te hebben. Hij heeft gezegd dat hij dat zou doen, maar er is nog geen beweging in gekomen.

Ik maak mij dus wat zorgen omdat ik zeer goed zie welke impact dit zal hebben op Vlaanderen. Hoe sneller en gedetailleerder ik mij, samen met dit parlement, kan voorbereiden, hoe beter. Dat is het signaal. Er wordt hard gewerkt op het federale niveau. Ik heb daar geen enkel commentaar op te geven. Maar ik ga ervan uit dat men zeer snel een aantal gegevens geeft, minstens om onze administraties de zaken te laten bekijken, minstens ook om in Vlaanderen het debat over het een en het ander te kunnen voortzetten. De tijd tikt. Maar ik ben, zoals steeds, hoopvol. Ik heb hier al eerder Jean Monnet geciteerd: “Je moet niet pessimistisch of optimistisch zijn, maar wel vastberaden.”

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, ik vroeg u naar uw conclusies met betrekking tot het feit dat u vaststelt dat het zo traag gaat. Vermoedt u een of ander manoeuvre om een en ander op de lange baan te schuiven? Die vraag mag toch gesteld worden naar aanleiding van uw interview? Indien dat het geval is, zou het dan niet, om hen tot wat spoed aan te zetten, goed zijn, minister-president, om aan de federale overheid te zeggen dat we de eerste fase van de staatshervorming, die nu volop aan de gang is, met de hervorming van het gerechtelijk arrondissement en alle toegevingen van de Franstaligen die nu grondwettelijk worden verankerd, even on hold zetten tot u als minister-president duidelijkheid hebt over de rest van de staatshervorming, over de Financieringswet, over de overdracht van de bevoegdheden en over de responsabilisering van de pensioenen van onze ambtenaren? *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Voorzitter, ik vind de toespraak van de heer Van Hauthem zeer verbazingwekkend. We staan voor de grote zesde staatshervorming. We onderschatten nog steeds het pakket dat naar hier zal komen. Dit past allemaal in de copernicaanse evolutie.

Volgens de heer Van Hauthem moet het zo snel mogelijk vooruitgaan. Daar pleit hij voor. *(Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem)*

Mijnheer Van Hauthem, u hebt zelf verklaard dat u er ongeduldig naar uitkijkt. Volgens u zijn er verdragingsmanoeuvres aan de gang. U wacht ongeduldig op iets waar u eigenlijk tegen bent. Op het eind van uw betoog hebt u dan nog verklaard dat we de broodnodige splitsing van Brussel-Halle-Vilvoorde on hold zouden moeten zetten. Ik kan dat absoluut niet volgen: u beweert hier als Vlaams-nationalist ongeduldig te zijn over een staatshervorming waar u eigenlijk tegen bent. *(Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy)*

De voorzitter: De heer van Rouveroij heeft het woord.

De heer Sas van Rouveroij: Voorzitter, de minister-president ergert zich terecht aan de traagheid der dingen. Voor de Open Vld moet het ook vooruitgaan. Dat heb ik vorige week naar aanleiding van de eerste begrotingswijziging ook al verklaard.

Als ik me niet vergis, heeft CD&V ten tijde van de regeringsvorming de portefeuille voor de staatshervorming opgeëist. De heer Verherstraeten is staatssecretaris voor Staatshervorming. Ik denk dat de minister-president hem af en toe toch eens moet ontmoeten. Ik vraag me dan ook af of hij de staatssecretaris niet kan aanporren om te doen wat hij moet doen en waarop de minister-president tijdens de regeringssamenstelling zo heeft aangedrongen.

Als het om traagheid gaat, is de ergernis van de minister-president trouwens nogal selectief. De uitvoering van de Oosterweelverbinding en de beslissing over Uplace zijn voorbeelden van de traagheid die de Vlaamse Regering kenmerken. *(Applaus van de heer Marino Keulen)*

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Voorzitter, ik zal de discussies tussen de federale meerderheidspartijen aan mij laten voorbijgaan. We delen in elk geval de ongerustheid van de minister-president. Iedereen weet dat de staatshervorming voor ons net iets te minnetjes uitvalt. Wat het is, willen we echter toch aanvaarden. We hebben ons bereid verklaard die staatshervorming in Vlaanderen op een degelijke wijze te implementeren. Daarvoor moeten we ons tijdig voorbereiden. Vlaanderen heeft zijn huiswerk gedaan. We hebben de fiches. We moeten echter op de federale overheid wachten. Wat dit punt betreft, begrijpen we dan ook de ongerustheid van de minister-president.

Het ergste is echter dat het niet enkel om die staatshervorming gaat. Ook in verband met een hele reeks andere dossiers wachten we op de federale overheid. Het gaat dan om de pensioenbijdragen voor de ambtenaren en om de usurperende bevoegdheden, die ook een belangrijke impact op onze begroting hebben. We wachten nog steeds op de federale overheid.

Mijn laatste opmerking betreft het relancedebat. Ook op dit vlak wachten we nog steeds op een antwoord van de federale overheid. We moeten weten op welke wijze het relancedebat zal aansluiten bij het hervormingsprogramma dat de Vlaamse overheid ondertussen al heeft gelanceerd.

In feite wachten we op alle domeinen op de federale overheid. *(Applaus van de heer Kris Van Dijck)*

De voorzitter: De heer Vereeck heeft het woord.

De heer Lode Vereeck: Voorzitter, ik mag maar een enkele vraag stellen. Aangezien de heer van Rouveroij de eerste van mijn twee vragen al heeft gesteld, sluit ik me graag bij hem aan.

Ik neem aan dat de minister-president hier straks een goed antwoord op zal geven. Hij slaakt een noodkreet. Het gaat niet goed genoeg. De man die aan het stuur zit, maakt echter deel uit van zijn eigen partij. De minister-president moet me toch eens uitleggen hoe dit functioneert. Volgens mij zou een klein telefoontje of een kleine por moeten volstaan om de zaken te versnellen.

Mijn eigenlijke vraag heeft betrekking op de aanleiding van deze actuele vraag van de heer Van Hauthem. In feite gaat het hier om de responsabiliseringsbijdrage. De minister-president heeft verklaard niet te weten hoe het daarmee zit. Ik heb de notulen van de vorige vergadering van het Overlegcomité gelezen. Daar staan heel duidelijke scenario's in vermeld.

Minister-president, kunt u me een stand van zaken geven? Wat is eigenlijk de status van die notulen? Er is daar heel wat informatie uitgewisseld. Een gedeelte daarvan is zelfs in de kranten verschenen.

En wat gebeurt er dan eigenlijk op 9 juni? Ik heb begrepen dat u dan opnieuw met het Overlegcomité rond de tafel zit. Worden daar dan knopen doorgehakt? Hoe zit het met de responsabiliseringsbijdrage en de usurperende bevoegdheden?

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Vereeck, ik heb vorige week, tijdens het betoog van de heer van Rouveroi, gezegd dat er een probleem was met dat KB. Niemand is daar toen blijven bij stilstaan. Het is pas doordat het in Le Soir is gekomen, dat er plots toch reactie op gekomen is. Als u de notulen van het Overlegcomité hebt gelezen, dan hebt u ook vastgesteld dat wij in de werkgroep hebben opgemerkt dat er een probleem is. Ofwel slaat het KB op het volgende jaar, ofwel moet de Bijzondere Financieringswet worden aangepast.

Daar is over gesproken in het Overlegcomité zelf. Ik heb gevraagd wat federaal minister Van Quickenborne zou doen. Het enige wat hij heeft gezegd, is dat hij ervan uitgaat dat er een akkoord was onder de acht partijen die de staatshervorming hebben besproken en dat dat voldoende was om daar zonder enig probleem mee verder te gaan. Ik heb toen ook gezegd: maak u geen illusies, ik zit hier als minister-president van een regering waarvan niet iedereen bij die acht partijen betrokken is, en dus moeten wij daar verder overleg over plegen, punt. Op een bepaald moment zei collega Van Quickenborne: "Iedereen weet toch dat ik de Bijzondere Financieringswet ga aanpassen?" Normaliter zou dat opnieuw op het eerstvolgende Overlegcomité moeten komen, maar tot mijn grote verbazing is dat op dit moment nog niet geagendeerd.

Collega's, wij stellen ons vanuit Vlaanderen altijd positief op, of het nu gaat over de usurperende bevoegdheden of andere dossiers. Wij zijn aanwezig bij die vergaderingen, wij maken opmerkingen, stellen vragen en hopen daar ook antwoorden op te krijgen. Het is niet dat wij vanuit Vlaanderen een en ander willen blokkeren of niet willen laten vooruitgaan. Dat geldt ook voor de werkgroepen usurperende bevoegdheden.

Mijnheer Diependaele, ook in het relancedebat is gezegd dat men de deelstaten erbij zou betrekken. Ook hier blijven wij niet wachten tot wij een bericht krijgen, niet van hogerhand, want wij zitten op hetzelfde niveau, maar van collega Di Rupo. Op 19 juni hebben we een colloquium over 'Eén jaar Nieuw Industrieel Beleid', op 21 juni is er een Europees initiatief. Als minister-president heb ik contact met Elio Di Rupo. Elio Di Rupo heeft een aantal dingen toegezegd. Ook daar is mijn geduld ... (*Opmerkingen*)

Mijn geduld is groot, dacht ik te zeggen. (*Gelach. Opmerkingen*)

Het is niet dat ik zeg: een week nadien heb ik nog niets gekregen, en hop. De journaliste heeft mij dat gevraagd, en dan heb ik gezegd dat het toch wel te lang duurt en dat we daar wat snelheid in moeten hebben. Alle leden, ook van de Federale Regering, doen wat ze moeten doen. Het is de premier die de leiding heeft over de Federale Regering, zoals ik de leiding heb over de Vlaamse Regering en alle problemen ook in mijn richting worden geformuleerd in dit halfroond.

Wat de heer Van den Heuvel zei, was heel terecht. Daar moet ik niets aan toevoegen.

Ik wil nog één ding meegeven, collega's. U hebt al een paar keer gezegd dat deze regering geen beslissingen neemt. Vorige week hebben we de groene stroom opgelost. Deze week zullen andere dossiers opgelost worden. Elke week is er een dossier dat we oplossen. Ik verwittig u nu al: op een bepaald moment zult u niets meer hebben waarvan u kunt zeggen dat het niet is opgelost. We hebben tijd tot 2014 om dat te doen. *(Gelach. Opmerkingen)*

De heer Joris Van Hauthem: Minister-president, u had bijna gezegd wat u eigenlijk dacht. U zei "Mijn geduld is" en u wou zeggen "op". *(Opmerkingen)*

Dat is ook wat uit dit interview naar voren komt. U bent ongerust. U vreest, met het getalm op federaal vlak, dat we er niet geraken voor de verkiezingen van 2014 en dat bijgevolg die verkiezingen in chaos zullen verlopen. Dat was uw boodschap.

U hebt ons niet gerustgesteld vandaag. Om die reden zeg ik u dat het wel eens zou kunnen dat alle elementen van de staatshervorming, het gerechtelijke arrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde, het betonneren van de garanties van de Franstaligen in de Grondwet, voor de zomer gerealiseerd zijn. Na de zomer zou dan tot na 2014 alles stilliggen en zouden we niets bereikt hebben. Het is in die zin dat ik zeg dat er ofwel een akkoord is over alles, ook inzake timing, ofwel een akkoord over niets. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Ivan Sabbe tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de effectiviteit van de opleidingssteun voor bedrijven

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Minister-president, waar men ook gaat langs Vlaamse wegen, komt men slecht gecoördineerde wegen maar ook veel subsidies tegen. Ik ben helemaal geen voorstander van subsidies. Die zijn ook niet goed voor de economie.

Uit het antwoord op een aantal schriftelijke vragen die ik heb gesteld, blijkt dat er in drie jaar tijd ongeveer 200 miljoen euro is uitgegeven aan opleidingssteun voor bedrijven. Daarnaast stellen we vast dat meer dan 60 procent is gegaan naar grote bedrijven met 250 werknemers of meer. Dat betekent dat het speerpunt van onze economie, de kmo's, buiten de prijzen valt. De reden daarvoor is dat er een administratieve mallempot gejaagd gaat met dergelijke opleidingssteun. Als goed manager die inspeelt op zaken die worden aangeboden, ongeacht of ik die al dan niet goed vind, heb ik die steun ooit zelf aangevraagd. Zo niet, werd ik geconfronteerd met een competitief nadeel. Er komt echter een hele rompslomp bij kijken. Wie echter de administratieve kracht heeft om iemand die opleiding te laten volgen, gaat daarop in. We willen echter vermijden dat grote bedrijven bevoordeeld worden, in functie van de prestatie van het bedrijf en van zijn belang voor de economie. Wie de meeste administratieve krachten heeft, kan dit doen.

Minister-president, ik heb uw reactie gehoord. U hebt gezegd dat u de kmo-portefeuille zult verhogen. Daar wil ik het echter niet over hebben. Ik wil het wel hebben over de benadeling van de kmo's. Hoe evalueert u die en hoe denkt u daar in de toekomst iets aan te doen?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Sabbe, u hebt het krantenartikel bij u. Het antwoord staat erin, maar ik zal het hier nog eens herhalen.

Er moeten twee zaken onderscheiden worden: de kmo-portefeuille en de tweede strategische opleidingsteun. De kmo-portefeuille bereikt 52.458 opleidingsprojecten voor kmo's. Het gaat om een bedrag van 21,6 euro in 2011. Wij verhogen dat budget. Ik veronderstel dat die kmo-portefeuille voor u in orde is.

Daarnaast is er de strategische opleidingssteun voor strategische projecten. We hebben het in het verleden al gehad over bepaalde projecten. Ik heb in de commissie gezegd dat we die strategische steun zullen hertekenen, niet alleen op het niveau van de onderneming, maar ook op het niveau van Vlaanderen om daar gelijk te sporen met het Nieuw Industrieel Beleid en Vlaanderen in Actie. Het is de bedoeling dat dit concept nog voor de zomer klaar is. We willen daarbij nagaan in welke mate daarin nog meer een kmo-concept kan worden gelegd.

Mijnheer Sabbe, u hebt aangekondigd dat het iets meer moet zijn dan in het artikel staat. U zegt dat we moeten gaan voor lastenverlaging. Ik heb het dan over de opleidingssteun van alles bij elkaar 62 miljoen euro. Als u met dat bedrag een lastenverlaging doorvoert voor de 469.000 ondernemingen, dan komt u op 132 euro per bedrijf. Daar bent u voorstander van. Hopelijk heb ik uw voorstel goed begrepen.

De heer Ivan Sabbe: Minister-president, u hebt mijn voorstel goed begrepen. U licht er één zaak uit, maar we moeten naar de totaliteit kijken. Ik heb al vaak gezegd dat, als u alle bedragen in de plannen die u aankondigt – het reconversieplan en het strategisch plan – optelt, u wel tot een ander verhaal komt. De middelen die u aanhaalt, zou u kunnen aanwenden. Voor sommige zaken is dat al gebeurd. 'Rendons à César ce qui revient à César.' Er zijn al zaken gebeurd, met name de onroerende voorheffing. Vlaanderen heeft al inspanningen gedaan op dat vlak, maar er zijn nog heel wat andere zaken. We spreken nog altijd over registratierechten ten belope van 10 procent.

U verplicht een kmo tijd en energie te investeren in het opmaken van een dergelijk dossier. Ik ben blij dat u en uw administratie erkennen dat dit dossier administratief complex is voor een kmo, dat een kmo geen mensen te veel heeft om dat dossier volgens de regels van de kunst in te vullen. Een groot bedrijf kan dat wel. U weet uit ervaring: als een ambtenaar een dossier krijgt, en de juiste cijfers zijn niet in het juiste hokje ingevuld, dan komt het dossier terug. Dat is een instapdrempel voor de kmo's. Daarom ben ik ervan overtuigd dat we alle andere subsidiemaatregelen moeten optellen. Die optelsom moeten we in lastenverlaging brengen.

De voorzitter: De heer Bothuyne heeft het woord.

De heer Robrecht Bothuyne: De steun die Vlaanderen aan kmo's geeft, is heel belangrijk en bereikt heel veel kmo's. We moeten er alles aan doen om er nog meer te bereiken. Daar zijn we het allemaal over eens.

Mijnheer Sabbe, u spreekt zichzelf tegen. U bent de eerste om op de Bühne te staan om, terecht, de problematiek van de knelpuntberoepen aan te klagen. We moeten onder andere onze werknemers inzetbaar houden en ze beter opleiden om de knelpuntberoepen aan te pakken. Wat doet de strategische opleidingssteun? Die geeft bedrijven de mogelijkheid om dat te doen, om de werknemers langer inzetbaar te houden en beter op te leiden. Dat is een zeer nuttig instrument, dat zijn meerwaarde al vele jaren heeft bewezen en dat heel belangrijk is voor de betrokken bedrijven, ook voor kmo's. Het zou jammer zijn om dat nu in vraag te stellen.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Minister-president, ik volg de heer Sabbe ten dele. Vlaanderen voert soms te veel een subsidiebeleid, maar daar is een reden voor en die is dat we niet over de noodzakelijke bevoegdheden beschikken. Ondertussen blijven de lasten natuurlijk hoog. Net vandaag zien we dat zelfs Europa België opnieuw op de vingers tikt wegens te hoge lasten op arbeid.

Het Vlaams Belang stelt al veel langer dat de loonlasten te hoog zijn en dat Vlaanderen niet over de noodzakelijke eigen fiscale middelen beschikt. We hebben op de lange termijn al een beetje zicht op kortingen voor bepaalde doelgroepen, maar nu is het uiteraard behelpen met subsidies.

Minister-president, u hebt het tegengesproken, maar toch klopt het verhaal niet volledig. Als de loonlasten in het algemeen zouden dalen, zouden de grote ondernemingen en de kmo's allebei winnaar zijn. De vraag is uiteraard retorisch: wanneer zal Vlaanderen eindelijk echt een eigen beleid kunnen voeren?

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Onze positie is bekend. We zijn uiteraard voorstander van een politiek van lastenverlaging. Het is niet helemaal correct om alleen dit bedrag te berekenen, wat betekent dat je het kunt ridiculiseren door te zeggen dat het zo minimaal zou zijn dat we die 62 miljoen euro die we jaarlijks aan de opleidingssteun geven, beter kunnen laten.

Minister-president, ik heb in het verleden altijd begrepen dat het voor u ook een voorkeurscenario was om, mocht het kunnen, te werken met lastenverlaging. Dan kan de overheid wat kunstmatig kiezen wie ervoor in aanmerking komt. Bij subsidies zijn het jammer genoeg vaak die bedrijven die het best de weg kennen, die de contacten hebben.

We horen allemaal dat bedrijven soms subsidiologen moeten inschakelen om daar de weg in te vinden. Dan onderhoud je te veel een parasitaire economie, terwijl iedereen vragende partij is om de reële economie te ondersteunen. Wij zouden niet liever hebben dan dat die dingen worden omgezet in lastenverlaging, klein en groot, en dat er bij de bedrijven voldoende vrijheid is om te kiezen waar ze dat op willen inzetten.

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Ik wil me aansluiten bij de opmerking van de heer Bothuyne. Iedereen is wel voor een lastenverlaging, maar je moet ervoor zorgen dat je incentives hebt voor de bedrijven om maatregelen te nemen om hun werknemers inzetbaar te houden.

Uw bezorgdheid is op zich terecht. We moeten zeker aandacht hebben voor het feit dat die maatregelen ook tot bij de kmo's geraken. Het is een beetje vergelijkbaar met de innovatiesteun: kmo's vinden moeilijk ingang tot die steun. Nu is de ironie dat we vanmorgen het tweede rapport-Soete hebben besproken waarin door een onafhankelijke expertengroep wordt verwezen naar onder andere de hervorming van de kmo-portefeuille als een goed voorbeeld. Men verwijst ernaar om de internetapplicatie die voor de kmo-portefeuille bestaat, ook te gaan toepassen voor het Agentschap voor Innovatie door Wetenschap en Technologie (IWT) om de administratieve last te gaan verminderen. In die zin is de kmo-portefeuille wel een goed voorbeeld.

Ik heb uit de media begrepen dat de bezorgdheid terecht is, maar dat aan vele punten van die bezorgdheid al is tegemoetgekomen, dat er al is bijgestuurd, en dat het voor een groot deel al in orde is, zowel voor de opleidingssteun als voor het Europees Sociaal Fonds (ESF) zelf.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteeuw: Voorzitter, minister-president, het gebeurt niet veel dat ik dit zeg, zeker als het over werk gaat, maar de heer Sabbe heeft een punt. Als je het dossier competentiebeleid van de Stichting Innovatie & Arbeid bekijkt, dan zie je dat kmo's achterblijven op het vlak van competentiebeleid en opleidingsbeleid. 6,3 procent van de kmo's werkt met persoonlijke ontwikkelingsplannen tegenover 40 procent van de bedrijven met meer dan 200 werknemers. Ongeveer 20 procent van de kmo's werkt met competentieprofielen terwijl dat bij de grotere bedrijven 60 procent is. In die zin zou het dus logisch zijn dat de opleidingssteun een stuk geheroriënteerd wordt naar de kmo's. De subsidies afschaffen is geen goed idee. Het moet gemakkelijker worden gemaakt voor de

kmo's om er een beroep op te doen zodat ze eindelijk ook het competentiebeleid veralgemeend gaan toepassen.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, er zijn twee niveaus in de discussie. Het eerste debat gaat over lastenverlaging versus subsidies. Daarover heb ik in het verleden al gezegd dat wanneer we de bevoegdheden inzake de vennootschapsbelasting en dergelijke zouden hebben, we dat op een andere manier zouden kunnen doen. Maar ik heb die bevoegdheid niet. Ik kan hier nog uren, dagen of weken wachten: het zal niet onmiddellijk gebeuren. Als je niet de fiscale instrumenten hebt, is het debat over de lastenverlaging een academisch debat. U kent mijn visie: ik zou dat instrument graag hebben, maar er is voorlopig in de zesde staatsvorming niet in voorzien.

Het tweede debat gaat erover of er een onevenwicht is in wat we doen voor de kmo's en wat we doen voor de grote ondernemingen. Ik zeg hierover dat de kmo-portefeuille uitdrukkelijk voor de kmo's is voorzien, en we steken daar nog meer geld in. Voor de strategische investerings- en opleidingssteun gaan we naar een herziening, een transformatie op het Vlaamse niveau. Voor de groei-kmo's geven we er nog een extra accent aan. Op die twee punten is het antwoord zeer duidelijk. Met de instrumenten die we nu hebben, proberen we de middelen efficiënt in te zetten.

Het standpunt van de heer Sabbe is dat er te weinig geld naar de kmo's gaat en te veel naar de grote ondernemingen. Mijnheer Sabbe, dat was uw punt in de krant. Dat is bij de kmo-portefeuille rechtgezet. Voor het andere zullen we bekijken of we een verschuiving kunnen doen. Grote ondernemingen die opleidingen geven voor hun personeel, moeten ook in aanmerking komen. Daar moeten we ook geld voor uittrekken.

Een laatste element, mijnheer Sabbe: vanmorgen is op de Europese Raad voor Concurrentie een document goedgekeurd waarin Europa expliciet bijkomende elementen en middelen geeft voor onder meer de financiering van de kmo's. Ook daar zullen we volop op inspelen.

De heer Ivan Sabbe: Minister-president, u kunt nog werken aan een aantal middelen betreffende lasten, namelijk de onroerende voorheffing, niet meer in hoofde van de Vlaamse overheid maar wel in hoofde van de provincies. U weet dat er nog altijd 300 miljoen euro van de onroerende voorheffing naar de provincies gaat. Uiteindelijk is Vlaanderen bevoegd, dus u zult nog altijd iets kunnen doen wat betreft de onroerende voorheffing, die voor vele bedrijven een zeer zware last is.

Verder zijn er de registratierechten, die in Vlaanderen nog altijd 10 procent bedragen. Ik begrijp dat u niet aan de vennootschapsbelasting kunt raken, maar u zou wel kunnen inzetten op een aantal andere belastingen.

U zegt dat u ernaar zult kijken. Mijnheer Diependaele, u zegt dat in het artikel staat dat alles al is opgelost. In het artikel staat de intentieverklaring. De vraag is wat ervan zal komen. We zullen opvolgen wat daar concreet van komt. Vandaag is het nog maar een intentieverklaring.

Last but not least, mijnheer Bothuyne, moeten we ervan uitgaan dat een onderneming sowieso aan opleiding doet. Als we dan toch vasthouden aan het systeem waarin er geen lastenverlaging mogelijk is, vraag ik me af waarom we die middelen niet gebruiken aan de andere kant, voor de activering van de werklozen, waar de VDAB al op inzet, zodat het aanbod op de arbeidsmarkt voor de kmo's verbeterd wordt. We kunnen eventueel ook inzetten op de vroege schoolverlaters die we misschien kunnen kanaliseren richting beroepsopleiding om ervoor te zorgen dat het aanbod van gekwalificeerde arbeiders en vaklui groter wordt. Daarmee zouden we op een beter spoor kunnen terechtkomen. (*Applaus bij LDD*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

ACTUELE VRAAG van de heer Matthias Diependaele tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Economie, Buitenlands Beleid, Landbouw en Plattelandsbeleid, over de implementatie van het Nieuw Industrieel Beleid (NIB)

De voorzitter: De heer Diependaele heeft het woord.

De heer Matthias Diependaele: Minister-president, vorige week werd bekendgemaakt dat 7 miljoen euro zou worden vrijgemaakt als steun aan projecten voor de transformatie van onze Vlaamse industrie. Dat past in het Nieuw Industrieel Beleid (NIB) dat ondertussen ruim twee jaren geleden werd aangekondigd, naar aanleiding van de sluiting van Opel. Vorig jaar was er dan het witboek Nieuw Industrieel Beleid dat vijf concrete antwoorden gaf op de aangehaalde problemen.

Er kan in grote lijnen een opdeling worden gemaakt. Langs de ene kant zijn er de klassiekers die we regelmatig horen vanuit de industrie. Het gaat dan over energiekost, infrastructuur, loonkost – waar wij natuurlijk niets aan kunnen doen –, vergunningenbeleid, afstemming van het onderwijs op de arbeidsmarkt enzovoort. Op heel wat van die punten voert de Vlaamse overheid reeds een beleid. Vorige week werd het energieprobleem deels opgelost, er is het STEM-actieplan (Science, Technology, Engineering, Mathematics) voor de aansluiting van het onderwijs op de arbeidsmarkt, er wordt gewerkt aan de unieke vergunning enzovoort. We proberen dus al iets te doen aan het flankerend beleid.

Aan de andere kant is er de eigenlijke transformatie van de industrie. U stelde heel terecht dat, om dat ingang te doen vinden in de Vlaamse economie of industrie, we de grootst mogelijke inspraak moesten hebben van die Vlaamse industrie zelf. Om die reden hebt u de Vlaamse Industrieraad opgericht, die sinds november aan het werk is. In de commissie hebt u al gezegd dat die dringend toe was aan een versnelling. U was zelf wat geërgerd door het feit dat we daar nog steeds geen concrete adviezen van hadden ontvangen. U hebt toen een versnelling aangekondigd.

Minister-president, is die 7 miljoen euro daar een van die adviezen van? Een paar weken geleden was er in de commissie namelijk nog geen sprake van die 7 miljoen euro en plots is die er wel. Normaal gezien komt er pas op 19 juni een aankondiging van de concrete punten, maar past die 7 miljoen euro daar ook al in?

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Voorzitter, collega's, ook wat het NIB betreft, werd mijn geduld en dat van een aantal mensen in dit halfrond op de proef gesteld. We hebben ruim een jaar geleden een witboek Nieuw Industrieel Beleid gelanceerd, met vijftig acties in. Waar staan we nu? U zei zelf al dat het de bedoeling is om op 19 juni heel duidelijk te maken waar we nu staan. De voorzitter van de Industrieraad, Wouter De Geest, zal namens de Industrieraad verduidelijken waar die Industrieraad voor staat en wat er volgens hem moet gebeuren.

Er is ook het concept Fabriek van de Toekomst. We hebben een eerste oproep gelanceerd. 46 projecten werden ontvankelijk verklaard. We zullen ook daar een stand van zaken over geven.

U hebt terecht verwezen naar de tweede oproep van vorige week vrijdag van 7 miljoen euro. Die oproep betreft projectvoorstellen die focussen op het inzetten van technologieën als geavanceerde productie- en procestechnologieën, Cleantech enzovoort. Die tweede oproep is dus ook al gelanceerd.

Van het TINA-Fonds (Transformatie, Innovatie en Acceleratie), dat wij een hele tijd geleden hebben opgericht, zullen de resultaten, de concrete dossiers die werden goedgekeurd, aan bod komen. Er zal tekst en uitleg worden gegeven over een aantal andere projecten, zoals het FISCH-project (Flanders Strategic Initiative for Sustainable Chemistry) van de chemie.

Wij hebben ook de bouwsector uitgenodigd om het te hebben over de stand van zaken van de transformatie van de sector. Ook anderen zijn uitgenodigd. Het is de bedoeling om op die dag heel concreet na te gaan wat er al is gebeurd en wat er nog moet gebeuren. Wat het relancebeleid betreft, zitten wij met de timing goed. De conclusies van de Industrieraad en van het colloquium van 19 juni zullen worden meegenomen, zodat het beleid nog wordt versterkt en ook het federale niveau een en ander kan worden meegegeven.

De heer Matthias Diependaele: Ik dank u voor het antwoord. Uw en ons geduld wordt op de proef gesteld. Wij moeten er dringend werk van maken. Laat dat echter geen eindpunt zijn. Wij moeten ook werk maken van de klassieke taken: het flankerend beleid, de administratieve vereenvoudiging en het vergunningenbeleid. U verwijst naar het TINA-Fonds. Enkele maanden geleden hebben wij in de commissie gehoord dat maar een heel klein deel van die 200 miljoen euro is opgenomen. Is daar ondertussen al verandering in gekomen?

Wij moeten onze voorstellen erg concreet maken, zodat wij het federale niveau kunnen vragen om zijn relancebeleid af te stemmen op het Vlaams economisch beleid, onder meer inzake de transformatie van de industrie.

De voorzitter: De heer Deckmyn heeft het woord.

De heer Johan Deckmyn: Voorzitter, minister-president, collega's, de transformatie van de Vlaamse industrie is in het kader van het NIB al lang een gespreksonderwerp en daar wordt al lang op ingezet. Ik kan alleen maar de heer Diependaele bijtreden wanneer hij zich afvraagt waar wij nu eigenlijk staan. Enkel praten in werkgroepen leidt tot niets. Wij moeten resultaten zien. In de persmededeling over de 7 miljoen euro voor industriële transformatie staat onder meer dat er een nieuwe oproep tot beroeps- en sectorfederaties, interprofessionele organisaties en kenniscentra komt. Binnen welke termijn wordt hieraan gevolg gegeven?

De voorzitter: Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens: Voorzitter, minister-president, collega's, vanmorgen spraken professor Soete en zijn ondervoorzitter, professor Oosterlinck, in de commissie over het nieuwe rapport. Een van hun grote kritieken is wel dat economie en innovatie niet bij dezelfde minister zitten. Ik kan daar inkomen. Ik denk dat dit nodig is om een goed NIB te voeren. Dat lijkt me dus een gemiste kans. U had het over de chemische sector en de vzw FISCH. Ik ben blij dat u dat deed, want het gaat in dit geval over een industrietak die zelf heel goed weet hij naartoe wil en waar hij wil innoveren. Met FISCH lukt dat, en dat komt tegemoet aan een van de voorstellen in het rapport-Soete. De tweede industrietak die zowel qua productie als qua wetenschappelijke ontwikkeling goed is, is de farmaceutische industrie en de gezondheidstak in het algemeen. Zelf vind ik dat wij op dat vlak niet vooruit geraken. Ooit begon u met de idee Medisch Centrum Vlaanderen te werken. Nadien werd dat Flanders' Care. Ik heb alleszins het gevoel dat wij de witte economie niet de plaats geven die zij verdient.

De voorzitter: De heer Sabbe heeft het woord.

De heer Ivan Sabbe: Voorzitter, minister-president, collega's, de heer Diependaele behoort tot de meerderheid, en ik begrijp dat hij het allemaal rustig en omfloerst moet zeggen. In februari 2010 was er de staten-generaal. In mei 2011 was er het witboek. Het groenboek zit er ergens tussen. In september 2011 is de Industrieraad opgericht. Op 19 juni 2012 zullen wij 2,5 jaar voorbij het moment zijn waarop is gezegd dat wij er iets zouden moeten aan doen. Ik hoop dat ik mij vergis, maar ik vrees dat het een praatbarak zonder concrete besluiten zal worden. Misschien moet u een beroep doen op een goede West-Vlaamse kmo, die Red Bull invoert. Misschien moeten alle ministers een kistje Red Bull krijgen. Dat geeft vleugels en zal alles sneller laten gaan. Zo werken wij dan ook nog eens met een kmo uit eigen streek, dat is dan mooi meegenomen.

De voorzitter: De heer Watteeuw heeft het woord.

De heer Filip Watteuw: Minister-president, nog negentien dagen. We zullen even wachten. We wachten al zo lang. De heer Sabbe heeft dat daarnet terecht geschetst. Er is bijna drie jaar van deze legislatuur verstreken. U zult met een aantal voorstellen voor de dag komen. Ik hoop dat er een concreet tijdschema zal worden gemaakt voor de volgende twee jaar. Ik hoop dat op 19 juni duidelijk zal worden wat u de komende twee jaar zult doen met betrekking tot het Nieuw Industrieel Beleid, en ik hoop dat u niet altijd bij de chemische nijverheid zult blijven hangen. Daar gebeuren zeer interessante dingen. We hebben geprobeerd ervoor te zorgen dat u aandacht kreeg voor FISCH, maar bijvoorbeeld ook Fedustria doet interessante dingen met betrekking tot duurzaamheid. U moet ook hen ondersteunen en niet altijd blijven hangen bij dezelfde sectoren.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Sabbe, mijnheer Watteuw, ik probeer het allemaal wel te begrijpen. Mijnheer Sabbe, Red Bull zal niets bijbrengen. Ik geef een voorbeeld: we hebben het TINA-Fonds, waarin 200 miljoen euro zit. Misschien moet u opnieuw ondernemer worden. Dan kunt u daar misschien met diezelfde bevoegdheid een voorstel doen. We hebben die instrumenten in het leven geroepen. We hebben er geld voor op tafel gelegd. Mijnheer Diependaele, we hebben twee projecten goedgekeurd. Er zitten een aantal projecten in de pijplijn. Dat zal daar ook allemaal worden toegelicht. De vraag waarom men 200 miljoen euro niet kan aanwenden voor de transformatie van onze industrie, is een vraag die voornamelijk de industrie moet beantwoorden. Ik kan immers zelf niet die projecten opstellen, tenzij ik de politiek zou verlaten, wat sommigen misschien wel graag zouden hebben. Waar zit het probleem? Daarop moeten antwoorden worden gegeven. Er zijn prachtige projecten. Er is FISCH. Mevrouw Ceysens, er is Flanders' Care, zoals dat nu heet. Er wordt nu bekeken in welke mate we dat met het industriële kunnen verbinden. Ook dat zal aan bod komen. Ik vind echter dat we erin geslaagd zijn een aantal bijkomende instrumenten op tafel te leggen. Ik wil weten wat de respons is op dit moment, waarom die respons is wat ze is en of we die respons groter kunnen maken. Het geld is er echter. De instrumenten zijn er.

Mijnheer Watteuw, het klopt dat het niet alleen over FISCH gaat. Ik heb de bouw genoemd. Ik wil er ook nog andere noemen. Ze krijgen allemaal de kans om te tonen waarmee ze bezig zijn en hoe ze dat zien. Het antwoord moet nu komen van de industrie zelf. Daarom hebben we de Industrieraad opgericht, die daar ook tekst en uitleg zal geven.

Mijnheer Deckmyn, wat u zei over die werkgroepen en zo is wat populistisch, als u me dat toestaat. We hebben de industrie heel duidelijk een aantal mogelijkheden gegeven. Er is de tweede oproep, voor 7 miljoen euro. De timing vindt u terug in de oproep. Dat is dus zo transparant als maar mogelijk is. Voor de eerste oproep waren er 46 projecten, wat positief is. We zullen de geselecteerde projecten daar ook voorstellen. We zullen daar een aantal conclusies uit trekken. Aan zowel de oppositie als de meerderheid wil ik echter zeggen dat we heel snel hebben gereageerd, dat we heel snel dat Nieuw Industrieel Beleid op poten hebben gezet. De vraag is hoe het komt dat dit toch traag van start gaat. Hoe kunnen we een en ander versnellen? Daarop hoop ik op 19 juni een antwoord te krijgen.

De heer Matthias Diependaele: Mijnheer Sabbe, u moet altijd zeer voorzichtig zijn als u iemand woorden in de mond legt, zeker als dat mijn mond is. Als u mijn eerlijke mening moet weten: ik denk dat het Nieuw Industrieel Beleid en die transformatie van de industrie zeer belangrijk zijn, maar wat voor deze Vlaamse overheid nog veel belangrijker is, en terecht, is dat flankerend beleid. Dat zijn de klassiekers die ik daarnet heb genoemd. Er zijn de loonkosten, waarvoor we zelf geen inspanning kunnen doen. Er is het vergunningenbeleid, waaraan wordt gewerkt. Er is de afstemming van het onderwijs op de arbeidsmarkt, waaraan eveneens wordt gewerkt. Er is het energiebeleid en dergelijke meer enzovoort. Wat de transformatie van de industrie betreft, hebben we er uitdrukkelijk voor gekozen om de grootste inbreng vanwege de industrie toe te laten. Ik denk dat dit de juiste keuze is geweest. Daartoe hebben we die Industrieraad opgericht, die onafhankelijk van de overheid werkt.

Daar zitten geen mensen van kabinetten in. Dan moeten er echter natuurlijk wel voorstellen komen van daar.

Om het volgens uw ideologie nog iets duidelijker te maken: laat het ondernemen aan de ondernemers mogelijk. Wij moeten het flankerende beleid mogelijk maken, en daar wordt momenteel hard aan gewerkt in de Vlaamse Regering, en dat steunen wij ook. (*Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De actuele vraag is afgehandeld.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, we schorsen de vergadering.

- *De vergadering wordt geschorst om 16.45 uur.*
- *De vergadering wordt hervat om 16.56 uur.*

■

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Kathleen Helsen, Kathleen Deckx en Vera Celis, de heer Paul Delva en de dames Fatma Pehlivan, Goedele Vermeiren en Sabine Poleyn houdende technische en praktische aanpassingen aan het decreet betreffende het inschrijvingsrecht

– 1569 (2011-2012) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de dames Kathleen Helsen, Kathleen Deckx en Vera Celis, de heer Paul Delva en de dames Fatma Pehlivan, Goedele Vermeiren en Sabine Poleyn houdende technische en praktische aanpassingen aan het decreet van 25 november 2011 betreffende het inschrijvingsrecht.

De algemene bespreking is geopend.

De heer De Meyer, verslaggever, heeft het woord.

De heer Jos De Meyer: Voorzitter, minister, collega's, ik breng u graag een kort verslag uit van de besprekingen in de commissie.

Mevrouw Kathleen Helsen, indiener, gaf aan dat de tijd tussen de goedkeuring van het initiële decreet en de implementatie ervan gebruikt is om te luisteren naar vragen uit het onderwijsveld. Het voorstel doet een aanpassing en wil een aantal verduidelijkingen invoeren, maar het is niet de bedoeling om te raken aan de fundamenteën van het initiële decreet.

Een eerste aanpassing is dat het toepassingsgebied van het Inschrijvingsdecreet in het gewoon secundair onderwijs beperkt wordt tot het eerste leerjaar van de eerste graad.

Via een tweede aanpassing wordt vermeden dat er 'strategische' inschrijvingen gebeuren in gemeenten die grenzen aan gemeenten met een aanmeldingsprocedure. Daarom start de aanmeldingsprocedure al op de eerste schooldag na de kerstvakantie, terwijl het vroegste principiële inschrijfmoment pas op de eerste schooldag van maart valt.

In het oorspronkelijk decreet kon het ordeningscriterium 'toeval' enkel gebruikt worden als er ex aequo's waren bij de toepassing van de voorrangregeling. Nu wordt dat een volwaardig criterium.

De belangrijke aanpassing geldt voor de scholen van het buitengewoon onderwijs. Zij kunnen al streven naar een evenredige verdeling inzake sociale mix en bescherming van de zwakkere

onderwijszoekende, maar worden daar niet toe verplicht. Ze verzamelen wel de nodige gegevens erover met het oog op het volgend schooljaar.

Collega's, in de algemene bespreking had mevrouw De Knop eerder kritiek op het parcours dat werd gevolgd dan wel op de inhoud van het reparatiedecreet. Zij ging ervan uit dat de voorgestelde aanpassingen zouden leiden tot een consistenter en beter uitvoerbaar decreet, maar vroeg zich af of alle problemen ermee opgelost zijn en of het decreet nu werkelijk toepasbaar zal zijn. Ze stelde voor om een advies te vragen aan de Raad van State.

Ook mevrouw Van Steenberge had kritiek op het 'brokkenparcours' van het decreet. Deze gang van zaken moet volgens haar politiek worden afgekeurd.

De heer Bouckaert stelde dat de regeling veel te complex geworden was en dat een van de fundamentele bezwaren tegen het oorspronkelijke decreet was dat het de autonomie van de scholen voor een groot deel inperkte.

Mevrouw Helsen merkte op dat er voor dit aanpassingsdecreet al een advies gegeven was door de Raad van State, zonder verdere opmerkingen.

In mijn betoog wees ik erop dat het parcours van het decreet geen schoolvoorbeeld van schitterend wetgevend werk is, maar dat de voorliggende aanpassingen er zijn gekomen door in te gaan op bemerkingen van het werkveld. Het is altijd moeilijk om complexe materies te regelen met pasklare oplossingen, en het is mogelijk dat er later, na een volledige cyclus van uitvoering nog wijzigingen moeten komen, maar door de nu voorliggende aanpassingen zal het decreet al beter toepasbaar worden.

Mevrouw Deckx sloot zich daarbij aan. Ook zij vond dat men niet kon beloven dat later geen aanpassingen meer zullen moeten gebeuren.

Mevrouw Celis ging ervan uit dat de regeling in het voorliggende voorstel van decreet in elk geval zou volstaan voor het volgende schooljaar. Bij de artikelsgewijze bespreking werden geen opmerkingen gemaakt door de leden van de commissie. De voorzitter merkte nog enkele taalfouten op, waarvan de verbetering beschouwd werd als een technische correctie aan de tekst.

Het voorstel van decreet over de aanpassingen van het decreet betreffende het inschrijvingsrecht werd daarop aangenomen met acht stemmen voor, een stem tegen en drie onthoudingen. (*Applaus*)

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Voorzitter, ik wil de verslaggever bedanken voor het zeer correcte verslag. Ik heb in de commissie ook al een toelichting gegeven in dezelfde richting als wat in het verslag staat. Ik heb op dit moment geen aanvullingen bij wat reeds besproken is en wat de verslaggever heeft weergegeven.

De voorzitter: Mevrouw Deckx heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Deckx: Voorzitter, ik wens ook de verslaggever te bedanken en heb geen verdere commentaar.

De voorzitter: Mevrouw Celis heeft het woord.

Mevrouw Vera Celis: Voorzitter, ik dank ook de verslaggever. Ik denk dat de heer De Meyer zeer goed heeft weergegeven welke opmerkingen er in de commissie waren. We hebben zeer goed geluisterd naar de mensen op het veld en de gemaakte aanpassingen zijn hiervan een gevolg.

De voorzitter: Mevrouw Van Steenberge heeft het woord.

Mevrouw Gerda Van Steenberge: Voorzitter, ook ik zou de heer De Meyer willen bedanken voor het volledige verslag. Hij is gestart met te zeggen dat hij het kort zou houden,

maar hij heeft het toch wel vrij uitgebreid gebracht. Zoals de heer De Meyer zei, gaat dit voorstel van decreet meer over verduidelijkingen op basis van gesprekken met het onderwijsveld: het zijn niet echt inhoudelijke aanpassingen.

Ik heb in de commissie toch mijn opmerkingen gegeven. Zeven maanden geleden hebben wij het initiële decreet pas goedgekeurd. Toen hebben de oppositiepartijen al gezegd dat dit decreet niet goed in elkaar stak. Ik heb verwezen naar een brokkenparcours. De collega's hebben beaamd dat het geen voorbeeld was van goed decreetgevend werk.

Onze fractie heeft dit voorstel van decreet niet goedgekeurd. Ik wil u verduidelijken waarom. Wij hebben geen inhoudelijke opmerkingen, maar wij willen nogmaals aangeven dat we niet akkoord gaan met het initiële decreet. Het Inschrijvingsdecreet betekent voor ons een beperking van de vrijheid van schoolkeuze. Ook gisteren heeft de minister nog eens in de commissie gezegd dat vooral in steden de vrijheid van schoolkeuze inderdaad aan banden is gelegd en beperkt is. Door onze tegenstem willen wij nog eens benadrukken dat de vrijheid van schoolkeuze voor iedere ouder toch wel zeer belangrijk is.

De voorzitter: Mevrouw De Knop heeft het woord.

Mevrouw Irina De Knop: Voorzitter, de voornaamste opmerkingen zijn door de verslaggever weergegeven. Ik wil vanuit onze fractie nog benadrukken dat de toetsing van de praktijk aan het veld die aanleiding gaf tot deze praktische en technische opmerkingen, aantoont dat het traject van dit decreet alle eigenschappen vertoont van een legistiek en politiek brokkenparcours. Dat zijn ook de woorden die mevrouw Van Steenberge in de mond nam. Er was een initieel decreet, een pittig advies van de Raad van State, een geamendeerd decreet, amendementen op het geamendeerd decreet en nu al een reparatiedecreet nog voor het in werking is getreden.

We zullen afwachten wat de toekomst brengt. Het moet in het volgende schooljaar uitgevoerd worden. We zullen dan pas weten of alle angels uit dit nieuwe Inschrijvingsdecreet zijn gehaald en of dit hersteldecreet geen opkalefaterwerk is dat uiteindelijk niet nodig was.

Wij willen in ieder geval ons ongenoegen uitdrukken over deze wijze van werken, en daarom zullen wij ons bij de stemming voor het gehele voorstel van decreet onthouden.

De voorzitter: De heer Bouckaert heeft het woord.

De heer Boudewijn Bouckaert: Voorzitter, ook ik wil de heer De Meyer danken voor zijn zeer bondig, correct en veelzeggend verslag.

Onze fractie heeft zich unaniem onthouden omdat het hier gaat om correcte correcties op een decreet dat wij inhoudelijk destijds niet hebben gesteund. Ik ga de redenen niet herhalen. De hoofdreden was niet zozeer de schoolkeuze dan wel de complexe voorrangregeling die wordt ingevoerd waardoor het voor scholen heel moeilijk wordt om hun inschrijvingen te organiseren. We ontvangen daarover veel signalen vanuit het werkveld.

Tevens werd zo een bepaalde techniek gepropageerd vanuit de meerderheid: we keuren decreten goed, we zien wel welke problemen er in het werkveld ontstaan en daarna corrigeren we die. Dat is geen goede legistische techniek. Problemen moeten door de decreetgever worden voorzien. De decreetgever moet geen problemen creëren, om die nadien met een reparatiedecreet op te lossen.

De correcties zijn duidelijk een verbetering van een verder voor ons toch niet aanvaardbare regeling. Daarom onthouden wij ons.

De voorzitter: De heer Delva heeft het woord.

De heer Paul Delva: Ik wil de aandacht richten op een element in de memorie dat belangrijk is voor de scholen in Brussel. Daarin staat dat er in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad een specifieke regeling ter bescherming van de Nederlandstalige leerlingen is. Er staat in dat scholen streven naar 55 procent van de leerlingen en dat voor het bereiken van dat percentage

leerlingen die ook scoren op een van de voorrangscategorieën niet meetellen. Dat was al zo in het decreet van 25 november 2011.

Daar komt nu de volgende tempering op, namelijk dat de leerlingen waarvan sprake niet onbeperkt of uitgesteld worden ingeschreven. Het inschrijven van deze leerlingen stopt op het moment dat het contingent GOK bereikt is. Aangezien er geen uitgestelde inschrijvingen zijn, zal geen enkele van deze leerlingen op het einde van de voorrangperiode eventuele open plaatsen in het niet-GOK-contingent opnemen. Tot slot wordt er gezegd dat het deze leerlingen uiteraard vrij staat zich in de volgende voorrangperiode opnieuw aan te dienen voor een inschrijving. Misschien kunnen we daarover nog eens kort spreken met de minister.

De voorzitter: Minister Smet heeft het woord.

Minister Pascal Smet: Ik wil het parlement danken voor de goede samenwerking tussen de parlementsleden, mezelf, mijn administratie en mijn kabinet. Het is belangrijk, voorzitter, dat ik met dit voorstel van decreet een belofte nakom die ik in de plenaire vergadering heb gemaakt. Uitdrukkelijk is door verschillende parlementsleden gevraagd om het decreet nog eens, vooral met verantwoordelijken uit Antwerpen maar ook met andere mensen, te bekijken om hier en daar een verfijning toe te passen. Daarom ligt dit voorstel van decreet op tafel.

Sommige collega's hebben het over een brokkenparcours. Dat vind ik overdreven. Dat dit niet de schoonheidsprijs der schoonheidsprijzen zal winnen klopt wel, maar dat was ook nooit de ambitie. Zoals de heer De Meyer opmerkt, is het een zeer technisch decreet, met verschillende belangen. We hebben met de meerderheid geprobeerd om daarmee goed rekening te houden. Nogmaals, we hebben dan de belofte gemaakt om het te verfijnen en dat is gebeurd.

Op zich vind ik dat goed decreetgevend werk, mijnheer Bouckaert. We hadden evengoed op de stelling kunnen staan dat het decreet niet moest worden aangepast en eerst moest worden toegepast. Ik vind dat het van een volwassen houding getuigt dat we het nodige pragmatisme aan de dag hebben gelegd.

Mevrouw Van Steenberge, ik heb gisteren in de commissie niet gezegd dat de vrijheid van onderwijskeuze door de capaciteitsproblematiek in de steden aan banden wordt gelegd. U geeft een vrije vertaling van mijn woorden. Ik heb wel gezegd dat dat onder druk komt te staan, omdat ouders niet hun eerste keuze kunnen krijgen. Het is niet altijd evident, ook al is het soms relatief. Dat heeft niet veel te maken met het Inschrijvingsdecreet, maar wel alles met de demografische explosie van jonge kinderen in de steden. We kunnen met zo veel activiteit enkel blij zijn. Het zal veel geluk meebrengen voor die ouders en ook voor die kinderen, hoop ik, maar het betekent wel dat we plaats moeten hebben.

Mijnheer Delva, het Grondwettelijk Hof heeft onze regeling met betrekking tot Brussel en de voorrangsregeling gevalideerd. Het heeft wel zijn waakzaamheid geuit. Het is belangrijk dat we in september-oktober van dit jaar, wanneer die voorrangsregeling wordt toegepast, deze regeling goed beoordelen en evalueren. We moeten dan bekijken of we ons doel hebben bereikt.

Ik ben in elk geval bereid, als uit de evaluatie blijkt dat er voor Brussel meer verfijning nodig is in het licht van het arrest van het Grondwettelijk Hof, daar legistisch rekening mee te houden in onderwijsdecreet (OD) XXII, dat in het najaar in dit parlement zal worden besproken. Ik vind het goed dat we geen decretale bepalingen opnemen in dit voorstel van decreet, maar dat we dat eventueel doen in OD XXII, na een grondige evaluatie. Dan kunnen we dat perfect aanpassen aan de beperkingen die het Grondwettelijk Hof heeft gesteld.

Dank u voor de samenwerking.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (Zie *Parl. St.* VI. Parl. 2011-12, nr. 1569/1)

– *De artikelen 1 tot en met 40 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

■

AANWIJZING van het college van deskundigen voor de lokale en provinciale verkiezingen van 14 oktober 2012

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de aanwijzing van het college van deskundigen voor de lokale en provinciale verkiezingen van 14 oktober 2012, conform artikel 12 van het decreet van 25 mei 2012 houdende de organisatie van de digitale stemming bij de lokale en provinciale verkiezingen.

Tijdens de verkiezingen zien de deskundigen toe op het gebruik, de goede werking en de integriteit van de digitale processen in verband met de kandidaten, de stemming en de zetelverdeling, alsook op de procedures voor de aanmaak, de verspreiding en het gebruik van de apparatuur, de software en de digitale gegevensdragers.

Het Uitgebreid Bureau draagt de heren Kurt De Vriendt, directeur van de directie Aankoop, Infrastructuur en Informatica, en Romain Voes, adjunct-adviseur bij de directie Aankoop, Infrastructuur en Informatica, voor als effectieve deskundigen en de heren Nico Vannieuwenhuyse, adjunct-adviseur bij de directie Informatie en Externe Relaties, en Dries Dams, assistent bij de directie Aankoop, Infrastructuur en Informatica, voor als plaatsvervangende deskundigen.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Dan verklaar ik de heren Kurt De Vriendt, directeur van de directie Aankoop, Infrastructuur en Informatica, en Romain Voes, adjunct-adviseur bij de directie Aankoop, Infrastructuur en Informatica, aangewezen als effectieve deskundigen en de heren Nico Vannieuwenhuyse, adjunct-adviseur bij de directie Informatie en Externe Relaties, en Dries Dams, assistent bij de directie Aankoop, Infrastructuur en Informatica, als plaatsvervangende deskundigen van het college van deskundigen zoals bedoeld in artikel 12 van het decreet van 25 mei 2012 houdende de organisatie van de digitale stemming bij de lokale en provinciale verkiezingen.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Roegiers, Ludwig Caluwé en Marc Hendrickx, mevrouw Fientje Moerman en de heren Luckas Van Der Taelen en Peter Reekmans betreffende de veroordeling van het Syrische regime naar aanleiding van de slachtpartij in Houla

– 1641 (2011-2012) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Jan Roegiers bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heren Jan Roegiers, Ludwig Caluwé en Marc Hendrickx, mevrouw Fientje Moerman en de heren Luckas Van Der Taelen en Peter Reekmans, betreffende de veroordeling van het Syrische regime naar aanleiding van de slachtpartij in Houla.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, de spoedbehandeling ligt voor de hand. De situatie in Syrië escaleert en de voorbije uren en dagen zijn er op velerlei vlakken initiatieven genomen, vooral op diplomatiek vlak. In verscheidene landen zijn er ambassadeurs uitgewezen of op het matje geroepen. Als dit parlement een uitspraak wil doen over de slachtpartij, dan lijkt het me logisch dat het dat zo snel mogelijk doet. Vandaar dit voorstel om dit vandaag nog in de plenaire vergadering te behandelen.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot spoedbehandeling.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

Het voorstel tot spoedbehandeling is aangenomen. Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie van de heren Jan Roegiers, Ludwig Caluwé en Marc Hendrickx, mevrouw Fientje Moerman en de heren Luckas Van Der Taelen en Peter Reekmans betreffende de veroordeling van het Syrische regime naar aanleiding van de slachtpartij in Houla onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het daarmee eens? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heren Jan Roegiers, Ludwig Caluwé en Marc Hendrickx, mevrouw Fientje Moerman en de heren Luckas Van Der Taelen en Peter Reekmans betreffende de veroordeling van het Syrische regime naar aanleiding van de slachtpartij in Houla.

De bespreking is geopend.

De heer Roegiers heeft het woord.

De heer Jan Roegiers: Voorzitter, collega's, de situatie in Syrië escaleert. Het VN-wapenbestand dat op 12 april jongstleden inging, werd van in het begin slechts sporadisch gerespecteerd, niet alleen door het regeringsleger maar ook door antiregeringsgezinde verzetstroepen. Het wapenbestand is nochtans belangrijk: het is de basis van het vredesplan van voormalig VN-secretaris-generaal Kofi Annan. Dat wil alle partijen de wapens doen neerleggen en enkel via onderhandelingen tot een duurzame en vreedzame oplossing komen.

Maar de situatie escaleert. Het ergste hadden we blijkbaar nog niet gezien. Afgelopen weekend werden meer dan honderd mensen, vooral vrouwen en kinderen, gedood in Houla. Nadat eerst de woonwijk werd gebombardeerd door regeringstroepen en er straatprotesten tegen het regime waren, zijn pro-regeringsmilities de stad binnengedrongen en hebben daar meer dan honderd kinderen en vrouwen vermoord.

Naar aanleiding van deze zoveelste vorm van brutaal en nietsontziend geweld zetten verschillende landen op dit ogenblik de Syrische ambassadeurs uit.

Het lijkt me belangrijk dat het Vlaams Parlement zich ook over deze slachtpartij uitspreekt. Het voorstel van resolutie wil de aanval door het Syrische leger op een woonwijk en daaropvolgende moordpartij op meer dan honderd burgers door regeringsgezinde milities in de scherpste bewoordingen veroordelen. Het voorstel van resolutie wil tevens het gebruik van buitensporig geweld door alle partijen in andere delen van Syrië veroordelen. Het Vlaams Parlement drukt in het voorstel van resolutie de hoop uit dat op korte termijn werk kan worden gemaakt van een wapenstilstand die de weg naar een duurzaam vredesproces moet vrijmaken.

We vragen de Vlaamse Regering zich bij deze veroordeling aan te sluiten en alle betrokken partijen met aandrang te verzoeken de vijandigheden en het geweld met onmiddellijke ingang te stoppen, humanitaire organisaties op het grondgebied toe te laten en gearresteerde opposanten, journalisten en mensenrechtenactivisten onmiddellijk vrij te laten.

We dringen erop aan dat de Vlaamse Regering er samen met de Federale Regering bij de EU en bij de Verenigde Naties op aandringt een gemeenschappelijk standpunt over een veroordeling van het geweld in Syrië in te nemen en zo snel mogelijk met behulp van een internationale vredesmacht werk te maken van veiligheidszones.

De voorzitter: De heer Creyelman heeft het woord.

De heer Frank Creyelman: Voorzitter, uiteraard steunen wij dit voorstel van resolutie ook. We mogen het wel niet mee ondertekenen. Zelfs met betrekking tot humanitaire voorstellen van resoluties blijkt er een cordon sanitaire te zijn.

Wat in Syrië gebeurt, is voor elk weldenkend mens onaanvaardbaar. Oorlog eist altijd onschuldige slachtoffers en een burgeroorlog is waarschijnlijk de ergste van alle oorlogen. Ik wil echter toch een paar kleine kanttekeningen maken.

De misdaden van het Ba'ath-regime tegen de fysieke integriteit van de Syriërs zijn onmiskenbaar. Vanuit onze westerse invalshoek hebben we echter weinig zicht op de misdaden van de oppositie. Er is natuurlijk een verschil in middelen tussen oppositie en regime.

De in het voorstel van resolutie aangehaalde misdaden van het Ba'ath-regime tegen gearresteerde opposanten, journalisten en mensenrechtenactivisten zijn ook onmiskenbaar. Dat is echter al decennia aan de gang, onder meer tijdens de decennia tijdens dewelke de Ba'athisten lid van de socialistische Internationale waren. Iedereen kan zich vergissen.

We hebben gezien waartoe de Arabische Lente zoal kan leiden. In Egypte zal de Moslimbroederschap allicht aan de macht komen. Indien in Egypte of elders een seculiere dictatuur door een religieuze dictatuur wordt vervangen, hoop ik dat het Vlaams Parlement ook eenparig een voorstel van resolutie zal goedkeuren om dit te veroordelen.

Dit gezegd zijnde, wil ik nog even stellen dat we dit voorstel van resolutie mee zullen goedkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

■

MOTIE van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck betreffende een belangenconflict – 1640 (2011-2012) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, vanmiddag heeft de heer Joris Van Hauthem bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de motie van de heren Joris Van Hauthem en Wim Van Dijck betreffende een belangenconflict.

De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Voorzitter, het reglement biedt ons geen andere mogelijkheid dan de vraag de agenda aan te vullen. Het gaat hier immers om een belangenconflict en dat moet volgens het Reglement steeds rechtstreeks in plenaire vergadering worden behandeld.

Het gaat om een wetsvoorstel dat momenteel in de Senaat ter bespreking voorligt. Het lijkt me dan ook logisch de agenda van deze plenaire vergadering met onze motie aan te vullen. Zoals ik al heb opgemerkt, moet dit immers rechtstreeks in plenaire vergadering worden behandeld.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Voorzitter, hoewel dit punt rechtstreeks in plenaire vergadering moet worden behandeld, moeten we ons nog over de hoogdringendheid uitspreken. De bespreking in de commissie van de Senaat is pas gestart. Nadien volgt nog de plenaire vergadering van de Senaat. Als het wetsvoorstel daar wordt goedgekeurd, volgt nog de Kamer van Volksvertegenwoordigers. Het lijkt ons op dit ogenblik dan ook niet hoogdringend.

De heer Joris Van Hauthem: Onze motie zou ook volgende week of de week nadien of de week daarna kunnen worden behandeld. Als de behandeling in het federale parlement dan nog aan de gang is, zou het Vlaams Parlement kunnen beslissen dat het nog steeds niet hoogdringend is. Het federale parlement kan dit ook nog op 15 juli, op 16 juli of op 30 juli behandelen. Het Vlaams Parlement is dan echter in reces. Dat wil ik niet laten gebeuren.

Als men wil wachten tot volgende week, mij niet gelaten. Maar dan moet het volgende week echt wel op de agenda van de plenaire vergadering staan. Als men het daarmee eens is, leg ik mij gerust neer bij wat de heer Caluwé voorstelt.

De heer Ludwig Caluwé: Dat is de normale gang van zaken. (*Opmerkingen van de heer Kris Van Dijck*)

De heer Joris Van Hauthem: Neen, mijnheer Van Dijck, niet het Bureau stelt de agenda samen.

De heer Ludwig Caluwé: De normale gang van zaken is dat wanneer men moties voor een belangenconflict indient, dat gewoon op de agenda komt volgens de geijkte procedures, tenzij het inderdaad zeer hoogdringend is omdat men voor een eindstemming staat.

De voorzitter: Is het parlement het ermee eens dat we dat punt toevoegen aan de agenda van de plenaire vergadering van volgende week? (*Instemming*)

Dan voegen we dat toe aan de agenda van volgende week.

■

MEDEDELINGEN VAN DE VOORZITTER

De voorzitter: Collega's, alvorens tot de hoofdelijke stemmingen over te gaan, wensen wij collega Bart Tommelein te feliciteren met de geboorte van zijn zoon Arthur. (*Applaus*)

Mevrouw Sabine Poleyn is vandaag bevallen van een tweeling. Victor weegt 2,850 kilogram en Martijn weegt 2,650 kilogram. Hoeveel Arthur weegt, weet ik niet. De kindjes van mevrouw Poleyn stellen het allebei zeer goed. U hebt allemaal de groeten van mevrouw Poleyn. (*Applaus*)

De heer Bart Tommelein: Arthur woog 3,680 kilogram. (*Opmerkingen*)

Hij is net als zijn vader aan het afvallen. (*Gelach*)

■

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Kathleen Helsen, Kathleen Deckx en Vera Celis, de heer Paul Delva en de dames Fatma Pehlivan, Goedele Vermeiren en Sabine Poleyn houdende technische en praktische aanpassingen aan het decreet betreffende het inschrijvingsrecht

– 1569 (2011-2012) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

61 leden hebben ja geantwoord;

15 leden hebben neen geantwoord;

32 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

De heer Tommelein heeft het woord.

De heer Bart Tommelein: Ik heb een stemafpraak met Victor en Martijn. (*Gelach*)

De voorzitter: Mevrouw Van der Borght heeft het woord.

Mevrouw Vera Van der Borght: Voorzitter, ik heb voor deze en volgende stemmingen een stemafpraak met collega De Wachter.

De voorzitter: Mevrouw Werbrouck heeft het woord.

Mevrouw Ulla Werbrouck: Ik heb een stemafpraak met de heer Sannen.

■

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Roegiers, Ludwig Caluwé en Marc Hendrickx, mevrouw Fientje Moerman en de heren Luckas Van Der Taelen en Peter Reekmans betreffende de veroordeling van het Syrische regime naar aanleiding van de slachtpartij in Houla

– 1641 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie.

Stemming nr. 2

Ziehier het resultaat:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

104 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van resolutie aan. De resolutie zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

■

MOTIE van de heer Peter Gysbrechts en de dames Vera Van der Borght, Gwenny De Vroe en Lydia Peeters tot besluit van de op 15 mei 2012 door de heer Peter Gysbrechts en mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellaties tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, respectievelijk over de stopzetting van subsidies voor het project van de tochten naar Compostella, en over de beslissing om de subsidies aan de onthemende staptochten en werkprojecten georganiseerd door de vzw Oikoten stop te zetten

– 1623 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
44 leden hebben ja geantwoord;
62 leden hebben neen geantwoord;
3 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

MOTIE van mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 15 mei 2012 door de heer Peter Gysbrechts en mevrouw Marijke Dillen in commissie gehouden interpellaties tot de heer Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, respectievelijk over de stopzetting van subsidies voor het project van de tochten naar Compostella, en over de beslissing om de subsidies aan de onthemende staptochten en werkprojecten georganiseerd door de vzw Oikoten stop te zetten

– 1627 (2011-2012) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie.

Stemming nr. 4

Ziehier het resultaat:

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
15 leden hebben ja geantwoord;
63 leden hebben neen geantwoord;
29 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie niet aan.

■

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 6 juni 2012 om 14 uur.

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 17.25 uur.*

■

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Ann Brussee, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Griet Coppé, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Irina De Knop, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Gwenny De Vroe, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Hermes Sanctorum, Johan Sauwens, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroi, Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteuw, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel, Khadija Zamouri.

Afwezig met kennisgeving

Filip Dewinter, Ludo Sannen, Christian Verougstraete: ambtsverplichtingen;

Else De Wachter, Marijke Dillen: familieverplichtingen;

Patricia De Waele, Patrick Janssens, Sabine Poleyn, Erik Tack: gezondheidsredenen.

Afwezig zonder kennisgeving

Jean-Jacques De Gucht, Elisabeth Meuleman, Wim Wienen

■

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceysens, Sonja Claes, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

NEEN-stemmen:

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Linda Vissers

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseeel, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Christian Van Eyken, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Robrecht Bothuyne, Boudewijn Bouckaert, Karin Brouwers, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Vera Celis, Patricia Ceysens, Lode Ceysens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Mia De Vits, Bart De Wever, Johan Deckmyn, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Chris Janssens, Ward Kennes, Marino Keulen, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Katleen Martens, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Fatma Pehlivan, Jan Penris, Jan Peumans, Peter Reekmans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ivan Sabbe, Katrien Schryvers, Herman Schueremans, Willy Segers, Stefaan Sintobin, Griet Smaers, Helga Stevens, Felix Strackx, Valerie Taeldeman, Bart Tommelein, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Luckas Van Der Taelen, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Dirk Van Mechelen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Sas van Rouveroij, Gerda Van Steenberge, Wilfried Vandaele, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Jurgen Vanlerberghe, Lode Vereeck, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Veli Yüksel, Khadija Zamouri

■

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Filip Anthuenis, Erik Arckens, Boudewijn Bouckaert, Ann Brusseeel, Agnes Bruyninckx-Vandenhoudt, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceysens, Frank Creyelman, Irina De Knop, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Johan Deckmyn, Peter Gysbrechts, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Marino Keulen, Katleen Martens, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Jan Penris, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Luckas Van Der Taelen, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Joris Van Hauthem, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroij,

Gerda Van Steenberge, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Linda Vissers, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Khadija Zamouri

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Ulla Werbrouck

■

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Erik Arckens, Agnes Bruyninckx-Vandenhout, Frank Creyelman, Johan Deckmyn, Pieter Huybrechts, Chris Janssens, Katleen Martens, Jan Penris, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Joris Van Hauthem, Gerda Van Steenberge, Linda Vissers

NEEN-stemmen:

Robrecht Bothuyne, Karin Brouwers, Ludwig Caluwé, Vera Celis, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Griet Coppé, Philippe De Coene, Dirk de Kort, Kurt De Loor, Jos De Meyer, Mia De Vits, Bart De Wever, Kathleen Deckx, Tom Dehaene, Lieven Dehandschutter, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Steve D'Hulster, Matthias Diependaele, Jan Durnez, Tine Eerlingen, Martine Fournier, Cindy Franssen, Danielle Godderis-T'Jonck, Veerle Heeren, Kathleen Helsen, Marc Hendrickx, Liesbeth Homans, Michèle Hostekint, Yamila Idrissi, Lies Jans, Vera Jans, Ward Kennes, Els Kindt, Jan Laurys, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Bart Martens, Fatma Pehlivan, Jan Peumans, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Katrien Schryvers, Willy Segers, Griet Smaers, Helga Stevens, Valerie Taeldeman, Güler Turan, Marc Van de Vijver, Koen Van den Heuvel, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Wilfried Vandaele, Jurgen Vanlerberghe, Jan Verfaillie, Goedele Vermeiren, Johan Verstreken, Veli Yüksel

ONTHOUDINGEN:

Filip Anthuenis, Boudewijn Bouckaert, Ann Brussee, Karlos Callens, Bart Caron, Patricia Ceyskens, Marnic De Meulemeester, Annick De Ridder, Peter Gysbrechts, Marino Keulen, Fientje Moerman, Dirk Peeters, Lydia Peeters, Peter Reekmans, Ivan Sabbe, Herman Schueremans, Bart Tommelein, Vera Van der Borgh, Dirk Van Mechelen, Sas van Rouveroi, Mercedes Van Volcem, Marc Vanden Bussche, Marleen Vanderpoorten, Lode Vereeck, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Filip Watteeuw, Ulla Werbrouck, Khadija Zamouri

■

